

מ"ת 12550/11/15 - מדינת ישראל נגד נתנאל דדון, שלומי מועלם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 12550-11-15 מדינת ישראל נ' דדון (עציר) ואח' 01 פברואר 2016

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו
המבקשת

מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד ליטל גלעד שירי

נגד

המשיבים

1. נתנאל דדון (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד מירי כהן
2. שלומי מועלם (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד אלי מסטרמן

החלטה

בעניין ראיות לכאורה

הרקע וכתב האישום

1. לפניי בקשה להורות על מעצר משיבים 1 ו-2 עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. כתב האישום מייחס לשניהם עבירות של סחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) **לחוק העונשין התשל"ז-1977 [החוק]** (ריבוי עבירות), החזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק (ריבוי עבירות) ו**נשיאת נשק**, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק.

נוסף על אלה מיוחסת למשיב 1 עבירה של נסיון לסחור בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק ביחד עם סעיף 25 לחוק, ולמשיב 2 מיוחסות עבירות של רכישת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק (ריבוי עבירות) ו**שיבוש מהלכי משפט**, עבירה לפי ס' 244 לחוק (ריבוי עבירות).

2. **האישום הראשון** מייחס למשיבים סחר, החזקה ונשיאה של רימונים, השייכים לכוחות הבטחון, מסוג רימון גז ורימוני הלם. למשיב 1 מיוחס גם נסיון לסחור בנשק ולמשיב 2 מיוחסות גם עבירות של רכישת נשק.

נטען, כי במהלך חודשים אפריל - מאי 2015 מכר משיב 1 למשיב 2, בביתו של האחרון בקרני שומרון, רימון גז קולח, השייך לכוחות הבטחון. משיב 2 הורה ל**רון אב גיא [רון]** להחביא עבורו את הרימון, והלה החביאו בחורשה ליד גן ילדים בקרני שומרון **[החורשה]**.

במספר הזדמנויות נוספות מכר משיב 1 למשיב 2 רימוני הלם, השייכים לכוחות הבטחון, תמורת 200 ₪, או תמורת סם מסוכן מסוג גראס בשווי תואם. לאחר כל עסקה החביא רון את הרימונים בחורשה לפי הוראת משיב 2.

במהלך התקופה הרלוונטית, בגינות שומרון, בתאריך שאינו ידוע למבקשת, הראה משיב 1 **לעדי תנעמי** [תנעמי] רימון גז, השייך לכוחות הבטחון, והציע לו לקנותו, אך תנעמי סירב. למחרת דרש משיב 2 מרון כי יגנוב עבורו את רימוני ההלם הנמצאים סמוך לביתו של משיב 1 בקרני שומרון ובחזקתו. בהתאם לכך, ארב רון בסמוך לבית משיב 1, ראה אותו מטמין שקית רימונים מאחורי השיחים סמוך לביתו, ולאחר שמשיב 1 עצב את המקום, נטל רון את שקית הרימונים והסתירם בחורשה.

במועד אחר, בסמוך לביתו של משיב 2 בקרני שומרון, מכר משיב 1 **ללירן אלחייק** [לירן] רימון הלם השייך לכוחות הבטחון.

זמן קצר לאחר מכן, בסמוך לביתו של משיב 2 בקרני שומרון, מכר משיב 2 רימון הלם לאחר, תמורת סמים מסוג גראס, בשווי 600 ₪. באותו מעמד ולפי הוראת משיב 2, הביא רון רימון מהחורשה והעמיסו ברכב הקונה.

כשבועיים לאחר מכן, בקרני שומרון, ולפי הוראת משיב 2, הביא רון רימון הלם נוסף מהחורשה ומשיב 2 מכרו לקונה תמורת סם בשווי 600 ₪.

בהזדמנות נוספת, מכר משיב 1 למשיב 2 שני רימוני הלם השייכים לכוחות הבטחון. בהתאם להוראת משיב 2 החביא רון את הרימונים בחורשה ליד שכונת מגורים בקרני שומרון.

3. **אישום שני** מייחס למשיב 2 עבירת שיבוש מהלכי משפט. נטען כי במהלך החקירה מושא האישום הראשון שיבש משיב 2 את החקירה בכך שצעק לעבר משיב 1 ולעבר רון שלא ישתפו פעולה עם החוקרים.

ביום 28.10.15, בבית המעצר בפתח תקווה, הורה משיב 2 למשיב 1 לומר בחקירתו במשטרה כי הוא חולה, לביים התעלפות ולאיים בהתאבדות כדי לשבש חקירתו.

ביום 29.10.15, במהלך הסעתם של משיב 2 ורון מבית המעצר לחקירה בתחנת מרחב שומרון, הורה משיב 2 לרון כי ישנה עדותו ויאמר "שלא היה שום דבר".

בו-ביום, בעת שנחקרו הנאשמים בתחנת מרחב שומרון, צעק משיב 2 למשיב 1 מספר פעמים "תשמור על זכות השתיקה" והורה לו לא לשתף פעולה בחקירתו.

4. כתב האישום בתיק זה הוגש ביום 5.11.15. כעבור מספר ימים, הוגש כתב אישום מתוקן שאליו צורף נאשם שלישי, אותו **לירן** שהוזכר לעיל, שהבקשה לעצרו עד תום ההליכים נדונה בנפרד (מ"ת 22247-11-15), על ידי מותב אחר.

5. נגד **רון אב גיא** הוגש כתב אישום נפרד והוא נדון בתיק אחר.

6. **רקע רלוונטי נוסף:** החקירה שהובילה לכתבי האישום בפרשה החלה בעקבות תלונה של אימו של רון מיום 24.10.15, שלפיה מצאה בחצר ביתה בקבוק תבערה כבוי. לזירה הגיע בנה רון. החוקרים, לאחר בדיקה, מצאו כי רון מוכר בתחום הפלילי, וכי הוא מאויים. עלה חשד שקיים קשר בין הדברים [דוח פעולה מיום 24.10.15 מאת רס"מ צבי סנדלר, שם גם מצוין כי רון מסר שהאירוע הוא על רקע פלילי ולא בטחוני, וכי יסביר את הדברים בהמשך]. רון, בהודעה מיום 24.10.15 שעה 17:30, מסר כי הוא חושד במשיב 2 "וחבורתו" (שורה 14), אך סירב למסור פרטים על אודות הקשר ביניהם. בהמשך אותו היום, נחקרו המשיבים כחשודים.

טיעוני הצדדים

טיעוני המבקשת

7. **המבקשת** עותרת להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים, כאשר התשתית הראייתית מבוססת בעיקרה על עדותו של **רון**, המפליל את המשיבים בעבירות המיוחסות להם.

רון העיד, בין היתר, על עסקה למכירת רימון שבה נכח, עסקה שבוצעה בין משיב 1 לבין לירן, וכן על עסקה למכירת רימונים בין משיב 2 לבין **עמרי רוזנצוויג** (שכונה גם "**עמוס**") [**עמרי**]. לדברי רון, לפי בקשת משיב 2, שם רון את הרימונים ברכבו של עמרי ושכח שם את כפפותיו.

המבקשת רואה תימוכין לאמור בהודעותיו של רון בעובדת איתור הרימונים המוסלקים בשני מקומות ביישוב קרני שומרון, כפי שרון העיד, בחוות דעת נשק לגבי הרימונים (**מוצג 98**), וכן בתמונות הרימונים ודוח איתורם (**מוצגים** המסומנים **21, 22**, ו-**97** בתיק החקירה).

רון הוא השותף המפליל. לטענת המבקשת, קיים חיזוק משמעותי ביותר להודעותיו של רון ביחס למשיב 1, בדמות עדותו של תנעמי. תנעמי מסר הודעה המאמתת את גרסת רון וקושרת את משיב 1 לסחר ברימונים, כשלטענת המבקשת בעימותו מול משיב 1 עמד תנעמי על גרסתו.

חיזוק נוסף רואה המבקשת בדוח הובלה והצבעה מיום 3.11.15, המתאר את תנעמי מוביל את החוקרים למחבוא הרימונים של משיב 1, אשר על פי דוח פעולה מאת השוטר דשקוטאי זהה למקום מחבוא הרימונים שעליו הצביע רון בדוח הובלה והצבעה שנערך ביחס אליו. חיזוק נוסף נמצא בהצבעה על מקום מכירת הרימון ממשיב 1 ללירן, התואם את המקום שעליו הצביע רון בדוח ההובלה וההצבעה, סמוך לבית המשיב 2.

ראיות נוספות לחיזוק רואה המבקשת בשיחת טלפון מוקלטת בין **אלי פריזיט** [**פריזיט**] שבה אמר לרון כי רון הוא "חייל" של משיב 2 ונאמן לו ומתאר ארוע שבמהלכו רון "חטף מכות רצח" ממשיב 2 והדף נסיון לעזרה מצד אחד

השכנים (תמליל שיחה מיום 26.11.15, עמוד 8, שורה 8 ואילך). שיחה זו מחזקת את העובדה שרון היה "חייל" בשירותו של משיב 2 והתאור תואם את הודעותיו של רון.

לטענת המבקשת, שקרי משיב 1 מחזקים אף הם את מארג הראיות לכאורה נגדו (בהודעותיו הוא מכחיש את המיוחס לו) וכך גם העובדה שבהודעתו הרביעית שמר על זכות השתיקה.

גם משיב 2 מכחיש את החשדות נגדו בכל הודעותיו במשטרה וכן בעימות שבוצע מול רון, כאשר המבקשת רואה בשקרו המהותיים כראיות מחזקות כנגדו.

לטענת המבקשת, גם האישום בעבירת השיבוש משמש ראיה מחזקת נגד משיב 2, שכן ניכר כי יש לו מה להסתיר, ותימוכין לעבירה ניתן למצוא במזכרי השוטרים (מוצגים 70, 91, 99, 103).

8. ב"כ המבקשת ביקשה שבית המשפט יעיין בהחלטת כבוד הש' מרסק-מרום בעניינו של לירן, בתיק מ"ת 22247-11-15, ולאמץ קביעותיה על אודות המשקל שיש לייחס להודעותיו של רון ולמארג הראיות.

9. במענה לטענות ההגנה (שיובאו מיד) בנוגע לפערים משמעותיים בין גרסאותיו של רון בהודעותיו השונות, ציינה המבקשת שלשיטתה, ההבדלים ביחס למספרי הרימונים בהודעותיו של רון הם מינוריים, וגרסאותיו אחידות למרות זאת.

אשר למשיב 2, מדובר בשקרים ספציפיים ובשקרים כלליים שמסר, המחזקים את הראיות נגדו. נוסף על כך, קיים חיזוק בדמות הארוע ברמות נפתלי, שכן הוא קשור לפרשת הרימונים, שהרי משיב 2 הגיע לשם כדי לאיים על רון בקשר לכך.

טיעוני ההגנה

10. הסנגורים, לעומת זאת, חולקים על קיומן של ראיות לכאורה ברמה הנדרשת בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

טיעוני משיב 1

11. ב"כ משיב 1 טוענת בתמצית טיעוניה בכתב כי כתב האישום כולו מבוסס על סיפוריו של רון, שמהודעותיו במשטרה עולה כי ביצע לאורך זמן עבירות חמורות, שבגינן לא הוגש נגדו כתב אישום, ועיון בגרסאותיו מעלה שמדובר בעבירות שאותן ביצע לבדו. לכן כאשר נחקר ביקש להציל עורו ולמזער מחומרת מעשיו, בהציגו את עצמו כ"עושה דברו" של משיב 2. הוא ביקש להפיל את משיב 1 רק בגלל שהאחרון לא הסכים לחבור אליו להפללת משיב 2 (על פי הודעת משיב 1 מיום 27.10.15, 14:26). משיב 1 חזר על הדברים בפני המדובר שהעיד כי משיב 1 סיפר לו שרון גנב כסף מאמו של משיב 2 ולכן עזב את היישוב וכי רון התקשר למשיב 1 וביקשו לחבור עימו כאמור, להפללת משיב 2 (הודעת המדובר מיום 27.10.15, 16:39).

לטענת משיב 1, החוקרים לא בדקו את טענותיו והמבקשת "הולכת בעיניים עצומות אחר רון", שסתירות רבות עולות מגרסתו.

בניגוד לעמדת המבקשת, שלפיה גרסאותיו של רון אחידות ונתמכות בראיות נוספות, כגון ברימונים שאותרו מוסלקים בשני מקומות, גורס משיב 1 כי מדובר בגרסאות מתפתחות וסותרות, למשל ביחס למספר הרימונים שהועברו בין הידיים השונות. דוחות ההצבעה וההובלה אינם יכולים לבסס את הודעותיו של רון שמפלילות את משיב 1, שהרי הוא היחיד שידע היכן הרימונים מוסלקים והיחיד שהיתה לו גישה אליהם. מדובר, אפוא, בחיזוק לטענת משיב 1 שלפיה רון לבדו החזיק ברימונים. חשוב להזכיר, שאין טביעות אצבע על הרימונים.

עוד טוענת ב"כ משיב 1, כי הודעות העד תנעמי מבוססות למעשה על מידע שהחוקרים מסרו לו בחקירותיו במשטרה, ואין לסמוך עליהן כלל לענין מכירת הרימונים. לגרסתו, יכול להיות שעשו עסקה אבל הוא לא ראה דבר, ובהודעה אחרת אמר "אמרו לי שהייתי באוטו בזמן שזה קרה". ואם נכונה גרסת תנעמי, טוענת ב"כ משיב 1, הרי שרון הוא שותף למכירת הרימון ללירן.

אשר לדוח ההובלה וההצבעה: משניתנו לתנעמי הפרטים על ידי החוקרים, שהראו לו את הודעת רון, אין פלא שהובילים לביתו של משיב 2. כאמור - גרסת תנעמי, שהשתנתה מפעם לפעם כדי לרצות את חוקריו, אינה יכול לחזק את גרסת רון, שהרי תוכנה סופק לו על ידי החוקרים.

עוד צוין כי בעימות מול לירן, תנעמי אף לא היה בטוח כי משיב 1 היה עם לירן בעת ביצוע העסקה הנטענת בין משיב 1 ללירן (דוח ביצוע עימות מיום 8.11.15, 10:00), ולירן בחקירתו מיום 5.1.15 שלל את הטענה שמשיב 1 מכר לו רימון בשלב כלשהו.

לטענת ב"כ משיב 1 המבקשת רואה בשקרי חזוק לדברי רון, למעט הודעתו האחרונה שבה שתק, אולם משיב 1 לא שתק בחקירותיו, אלא מסר מההתחלה שלרן, חברו הטוב, היה מניע להפלילו, בגלל שסירב לשותף עימו פעולה בהפלת משיב 2. טענה זו כלל לא נבדקה על ידי החוקרים. הדבר מתחזק נוכח האמור בהודעת פריזיאט, שגם אליו פנה רון כדי שיעזור לו לפעול נגד משיב 1 [צ"ל משיב 2 - מ.ב.נ.]. משיב 1 דבק בגרסתו זו לאורך כל הדרך.

ב"כ משיב 1 סבורה שיש לקבל את ההסבר שנתן משיב 1 לכך שאמר כי איננו מדבר בטלפון עם משיב 2 או עם לירן, קרי: שרצה שלא יפרידו ביניהם במהלך החקירה. יש לזכור שמשיב 1 מרצונו איפשר לחוקרים לבדוק את השיחות בטלפון הנייד שלו.

12. בטיעוניה בעל פה הוסיפה ב"כ משיב 1 על טיעוניה הכתובים. בין היתר התייחסה להשתלשלות העניינים בענייננו: החקירה החלה (כאמור) מאורע מציאת בקבוק התבערה, שבמסגרתו רון זרק אמירה כללית לגבי "שלומי וחבורתו" ומשם הכל הסתעף. הסנגורית הביעה תמיהה על כך שחרף חששותיו ופחדיו הנטענים, ישב רון לאכול פיצה עם משיב 1, ואף דאג ללכת ולפרוץ לבית אחותו של משיב 2, ובעודו נחקר באזהרה תיאר שלל עבירות שהוא ביצע לבדו. למרות

זאת, המשטרה נתנה אמון מלא בדבריו.

לדברי ב"כ משיב 1, גרסתו של רון לא נבדקה על ידי המשטרה, והיתה התמקדות בעניין הרימונים, שאין חולק שרק רון ידע את מקום מחבואם. גרסאותיו השתנו ביחס למספר הרימונים ולסדר המצאם, כשבפועל נמצאו ארבעה רימוני הלב ורימון גז אחד. קיימת חשיבות להמצאות חמישה רימונים, כי רק לרון היה מידע על כך. עוד עמדה על כך שלמעשה, רון לא ראה העברה של הרימונים או כסף, ודבר לא נעשה בנוכחותו, ויש בגרסתו חורים רבים.

העובדה שאין ראיות לחובת משיב 1 עולה בבירור גם מכל אלה: התנהלותו של רון, שבה פנה לאנשים (לפריזיט) וביקש סיועם בהפללת משיב 2, או עזרה לשם כניסה בחזרה ליישוב, או עזרה בכסף (כעולה מהודעת פריזיט מיום 3.11.15, 09:20); נוסף על כך, בעימות מול משיב 1, לאחר שנותרו ביחידות, רון ניסה לשכנע את משיב 1 לחבור אליו, אך משיב 1 אמר לו שהוא שקרן; גם **לירן** הכחיש את ארוע מכירת הרימון; **תנעמי** בעימות הבהיר שלא ראה דבר, ובסוף ביום 11.11.15, התקשר רון לחוקר ואמר לו משפט (שעוד ילובן בהמשך): "סיפור יפה המצאת...".

13. לעמדת משיב 1, קיימת בעייתיות במשקל הראיות ובעוצמתן, מה גם שלא הוגשו כתבי אישום נגד מעורבים אחרים (תנעמי, עמרי). כידוע, יש יחס ישיר בין עוצמת הראיות לנכונות לשקול שחרור לחלופה, ומדובר במשיב בן 19, השווה מזה חודש וחצי במעצר. לחובתו רק תיק אחד, מבית משפט לנוער, לעומת העד המרכזי, רון, שלחובתו עבר פלילי בעבירות אלימות ורכוש.

טענות משיב 2

14. ב"כ משיב 2 יצא חוצץ כנגד האחזות המבקשת בקביעות כבוד השופטת מרשק-מרום בהחלטתה לעניין לירן, שאינו קשור כלל למשיב 2.

15. לטענת ב"כ משיב 2, כל הראיות מבוססות על גרסתו השקרית של רון, שבטרם פנה למשטרה ניסה להפליל את משיב 2 באמצעות אדם אחר - פריזיט - והקליט בעצמו את נסיונו זה (התמליל נחשף על ידי אחותו של משיב 2 ומדבר בעד עצמו). טענת המבקשת כאילו יש בחלק מהשיחה כדי לחזק את הראיות נגד המשיב - מקוממת. פריזיט חשד ברון והטיח בו האשמות, אך רון הכחישן והמבקשת מבכרת להאמין לכזביו של רון. מדובר באדם מסוכן שאינו בוחל באמצעים להפליל את משיב 2 ומכריז ממניעים זרים, תוך שהוא מייחס עבירות שונות למשיב 2 - הצתה, גידול סמים במעבדה, היזק לרכוש, סחר בסמים, זריקת בקבוק תבערה, ועוד. המשטרה מצאה שאין בסיס לכל אלה ואנשים שאת שמותיהם מסר רון מסרו כי אינו דובר אמת. עובדה זו צריכה להשליך באופן כללי על היכולת לתת אמון ברון ומלמדת שהמשטרה בעצמה אינה מאמינה למרבית דבריו.

העד תנעמי לא התייחס כלל למשיב 2 והוא מוזכר בסעיף 3 לכתב האישום בהקשר למשיב 1 בלבד. לכן אין בדבריו כדי לבסס דבר כלפי משיב 2.

כל שיוחס למשיב 2 בכתב האישום הוא בנוגע לרכישת רימוני הלב ממשבי 1, גניבת רימוני הלב וגז ממשבי 1, ומכירת שני רימוני הלב לאחר - עמרי, שהכחיש זאת לחלוטין (וכן הכחיש כזבים נוספים של רון). ב"כ משיב 2 הדגיש כי המבקשת ביכרה שלא לציין את שמו של עמרי בכתב האישום או לצרפו כעד, ונמנעה מהגשת כתב אישום נגדו, נוכח היעדר חיזוק ביחס לחלקו, אך לעמדת ב"כ משיב 2 לא יתכן שלא יוגש כתב אישום גם כנגד רוכש האמל"ח.

ב"כ משיב 2 טען נגד גרסאותיו המתפתחות של רון, הסותרות זו את זו ונסתרות בגרסאות האחרים, לרבות קרוביו. גם הוא התייחס לסתירות בכל הקשור למספרי הרימונים, כשהכמויות לא תואמות לרימונים שהסתיר.

עוד נטען כי רון הוא עבריין, המעורב מקטניות בעולם העברייני (הוגש נגדו כתב אישום בפברואר 2015 בגין עבירות ממניע גזעני, וכן נפתחה נגדו חקירה במשטרת אילת בגין תקיפה, איומים והפרעה לשוטרים). לפיכך לא מפתיע שנמצא ברשותו אמל"ח, שרק הוא ידע את מקום מחבואו. רון שיקר וטען כי גנב וקיבל רימונים עבור משיב 2, ובאותה נשימה סיפר שהחביאם במקום שאינו ידוע למשיב 2. כיצד מתיישבת הגירסה? אם החביא את האמל"ח מפני משיב 2, כיצד יתכן שמשיב 2 המשיך למסור לו רימונים נוספים להסלקה? ואם - על פי גרסה אחרת שמסר רון - ידע משיב 2 על מקומם, מדוע השאירם שם ולא העבירם משם למקום שאינו ידוע לרון, ותחת זאת נסע עד רמות נפתלי כדי לאיים עליו שיגלה מקום המצאם? לעמדת ב"כ משיב 2, רון הוא שקרן פתולוגי ולכן גם המבקשת לא באמינה לבדיות הרבות שמסר.

16. החיזוק שאותו רואה המבקשת בשקרי משיב 2 כביכול בחקירותיו, בנוגע לעובדות שאינן חלק מכתב האישום, מעידה כאלף עדים על החולשה בראיות.

17. סרטי המצלמות, שנלקחו - לטענת הסנגור - שלא כדין, מאשרים את גרסת משיב 2, ששהה בביתו בשעה שנטען שבוצעה עבירה אחרת, שאינה מצוינת בכתב האישום, ואינם יכולים לחזק ראיות המבקשת לגבי ארועים שארעו לטענתה כחמישה חודשים קודם לכן.

18. ב"כ משיב 2 נתן משקל רב למזכר שרשם החוקר המרכזי בתיק, שממנו עולה שרון התקשר אליו מבית המעצר ואמר לו "אחלה סיפור המצאת, אחלה סיפור המצאת, נגיע לבימ"ש והסיפור הזה...". אחרי דברים אלה, החוקר מנתק באופן תמוה את השיחה, אין הסבר מדוע הופסקה השיחה ואין הסבר להמצאות מספר הנייד הפרטי של החוקר ברשותו של רון. לטענת ב"כ משיב 2, אָרוע חמור זה והתמיהות העולות ממנו, מחזקים את הטענה כי המשטרה מודעת לאופיו הבעייתי של רון ומניעיו הזרים בהפללת אחרים.

ב"כ משיב 2 הוסיף לטיעונו הכתובים גם בעל פה. לדבריו, לחובת רון תיק אחד כקטין שהסתיים ללא הרשעה. בפברואר 2015 הוגש נגדו כתב אישום בבית משפט שלום לנוער בפ"ת, שהעבירה הרלוונטית ביותר בו היא אלימות על רקע גזעני. דבר זה מצביע מדוע היה לרון צורך ברימוני הלב. כמו כן 4 ימים לפני הגעת רון למשטרה בפעם הראשונה, נפתח נגדו תיק על אלימות נגד שוטרים באילת ויש לחובתו תיקים פתוחים נוספים.

ב"כ משיב 2 גולל את השתלשלות העניינים מבחינה כרונולוגית, כפי שהוא רואה אותה: על פי משיב 1, בסביבות חודש ספטמבר 2015 רון פנה אליו בהצעה להפלייל את משיב 2, ומשיב 1 סירב לכך. רון לא חדל מכך והתקשר עם פריזיאת והקליט בעצמו את השיחה האמורה, שבמהלכה הוא הציע לפריזיאת להפלייל את משיב 2 תמורת כסף, תמורת עזרה הדדית. רון כמו גם פריזיאת, לא מדווחים למשטרה על השיחה הזו.

אז מגיעים (מבחינה כרונולוגית) ליום 24.10.15 - מועד השלכת בקבוק התבערה על בית אימו של רון. רון הגיע למשטרה ומסר את הודעתו בקשר לארוע זה, והעלה חשד שמדובר "בשלומי וחבורתו". כשנשאל מה הרקע לסכסוך עם שלומי, השיב: "אתה שואל אותי שאלות קשות" והוא ציין באותו מסמך, לצד החתימה, "רק בגלל שניסו לפגוע באמא שלי".

לאחר מכן הלך רון והתפרץ לבית אמו של משיב 2 בשעת לילה. שם פירק מכשיר DVR והתחיל לפרק את המצלמות, אלא שאז הגיעה אחותו של משיב 2. הוא התעמת איתה פיזית, גנב את ה-DVR והלך. אחותו של משיב 2 הגישה תלונה במשטרה, הזמינו את רון והוא הגיע למשטרה ב- 25.10.15 בשעה 02:28, ללא קשר לתלונה שהוא מסר אחה"צ. הוא הודה בהתפרצות ובנטילת המכשיר אך לטענתו המכשיר שלו ואין לו איך להוכיח זאת. אז התפתח כל סיפור הבדיות, כשהוא על כסא החשודים ולא המתלוננים.

החוקרים התעלמו מהסתירות בגרסאותיו ולא חקרו את הדרוש חקירה. דבר זה מתקשר, לדברי הסנגור, לארוע מיום 11.11.15, אחרי שכתב האישום הוגש, שאז התקשר רון לחוקר חגי באותה שיחה מוזרה, שצויינה לעיל. הוא מדגיש את התנהלותו התמוהה של החוקר שניתק את השיחה ובמשך ארבעה ימים אף לא עידכן את הפרקליטה לגבי שיחה זו. רק ביום 15.11.15 החליט החוקר חגי לערוך מזכר בנוגע לשיחה האמורה.

ב"כ משיב 2 מציין כי במהלך חקירתו עודד החוקר את רון לפרוק מהלחץ הרובץ עליו, ואז פירט רון את סיפור הרימונים. ב"כ משיב 2 מדגיש את הסתירות העולות בגרסתו של רון, בכל הקשור למספרי הרימונים, כשהסתירות והתהיות ביחס להם ולאריזתם כלל לא נבדקו על ידי החוקרים.

עוד מדגיש ב"כ משיב 2, כי רון כלל לא נכח במעמד העסקאות המתוארות, ואינו מעיד על תמורה שהועברה בכל הקשור למכירת הרימונים על ידי משיב 2. לדבריו, מדובר בשקרים וכן בהיסקים שרון עושה בראשו. חשוב לשים לב שהחוקרים לא מתיחסים ליתר העבירות שהוא ייחס למעורבים (בקת"ב, סמים, הצתת רכב וכו').

על חולשת הטיעון מעידה העובדה שלדידה של המבקשת, החיזוק לראיות נגד משיב 2 הם שלושה שקרים, ובהם הכחשתו של משיב 2 את הנסיעה לרמות נפתלי. הארוע כלל לא נזכר בכתב האישום, לא מיוחסים למשיב 2 אימים, ואין בו לחזק סיכוי סביר להרשעה.

19. לסיכום, מדובר אפוא בעדות יחידה של שותף, שלחובתו עבר פלילי, שהודה בביצוע עבירות קשות, שמודה שהיה לו סכסוך עם משיב 2 ושפנה לכל מי שהכיר ביישוב כדי לנסות להפלייל את המשיב 2, שסותר עצמו בגרסאותיו ולבסוף

גם מתקשר לחוקר ומטיח בו שהכל המצאה.

נוכח כל אלה, נטען כי אין בידי המבקשת ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעת משיב 2 בכתב האישום.

דין והכרעה

סקירת הראיות

האישום הראשון

20. המבקשת מתבססת בעיקר על הודעותיהם של רון אב גיא, והעד תנעמי, ביחס לעבירות האמל"ח.

הודעות רון אב גיא, וראיות נוספות שקשורות בו:

רון נחקר ביום 02:28, 25.10.15 (**מוצג 7**) בגין חשד לתקיפה והתפרצות למגורים. בין היתר, אגב חקירתו ביחס לארוע אחר, מסר רון פרטים בנוגע לעבירות האמל"ח. לדבריו, משיב 2 נתן לו רימוני הלם להחביא בחורשות, הוא החביא שם "איזה 4 - 5" בחורשה "בין אפריל למאי". נראה לו שאחד מהם לקח משיב 2. כמו כן לדבריו החביא את הרימונים "איפה שהטיילת בפארק מיכל... שם החבאתי 2 - 3 אל תתפסי אותי במילה..", וידע להצביע על המקום. לדבריו, משיב 2 הביא את הרימונים ממשיב 1: "הוא קנה את זה ממנו וחלק גנבתי מנתנאל", בין אפריל למאי, והרימונים היו בעת שגנבם "מול הבית של דדון נתנאל בשיחים".

לפי דוח פעולה מיום 07:34, 25.10.15 (**מוצג 20**), שנערך על ידי נחמיה עמרני, רון מסר לחוקריו, כי הוא מחזיק ברשותו רימוני הלם שמוסלקים בשני מקומות שונים בגינות שומרון. החוקרים נסעו יחד עימו לחורשה ולגן ליד הטיילת, כאשר במקום המחבוא הראשון במקום מסוים ליד השיחים נמצאו שלושה רימונים צבאיים בתוך שקית צהובה (שני רימוני הלם עטופים בניילון נצמד ורימון גז אחד, בצבע שחור, שהוסלק בתוך גרב). במקום המחבוא השני נמצאו שני רימוני הלם, עטופים בניילון נצמד. רון מסר, כי גנב את הרימונים ממשיב 1 שלושה חודשים לפני כן, כשלבדבריו "שלמה מועלם ידע שהרימונים מוחבאים שם". בסך הכל נתפסו חמישה רימונים (ולא כפי שטען רון בהודעתו הבאה).

בדוח הובלה והצבעה מיום 05:00, 25.10.15, שנערך על ידי אוריאל בן חמו (**מוצג 77**) נשאל רון, טרם הגעתם למקום, כמה רימונים החביא בסה"כ והלה השיב "6 - 8".

רון מסר הודעה נוספת ביום 09:59, 25.10.15 (**מוצג 8**): לדבריו, משיב 1 בא אליו בין אפריל ומאי והיה לו רימון ביד. רון אמר לו תעיק את זה ממני, ובהמשך נכנס משיב 1 לבית משיב 2 ומכר לו "רימון שחור אחד עגול זה שנתפס בתוך הגרב היום". משיב 2 ביקש ממנו (מרון) להחביאו, והוא עשה כן והחביאו בחורשה, היכן שנתפסו הרימונים (שנמצאו בחיפוש). לדבריו "היה תזרים כזה שלומי היה מביא ואני הייתי מחביא עבורו בחורשה". בהמשך הוא מתאר את ארוע גניבת הרימונים ממשיב 1 לאחר התקנת המצלמות בבית גיסו של משיב 2 (דרשן). לדבריו, הוא (רון) התחבא בין

השיחים וכשמיש 1 הסתלק, לקח את הרימונים וחזר לחורשה כדי להחביאם. זאת ביצע לפי הוראת משיב 2. לדבריו, אחר כך משיב 1 חזר ומכר למשיב 2 עוד שני רימונים "באפריל מאי השנה", "כדי לממן כסף לסמים", ושוב נתבקש רון על ידי משיב 2 להחביאם בחורשה.

רון ציין כי במקום המחבוא הראשון שעליו הצביע היו "בערך 4 רימונים" ובמקום השני היו "שתיים". מבחינת סוגם, לדבריו "הרוב זה היה הלם ואחד שחור שהבנתי שזה עשן". לדבריו החביא סה"כ "ששה רימונים" עבור משיב 2, ונתפסו "ששה רימונים". רון טען שלא השתמש ברימונים ולא ידוע לו אם מישהו השתמש בהם, וכי מטרת החזקתם - כוח.

רון ציין עוד שמשיב 2 מכר לעמרי (רוזנצוויג, המכונה "עמוס") שני רימוני הלם, והוא יודע על כך משום שהעמים אותם ברכבו של עמרי, רכב מסוג יונדאי אקסנט, והם נרכשו בסך של 600 ₪. לדבריו, המכירה בוצעה כאשר עמרי הגיע לבית משיב 2 ומשיב 2 ביקש מרון להביא לו מהחורשה רימון אחד, ובחלוף שבועיים שוב נמכר לו רימון באותו האופן.

אשר ללירן, לדבריו רון, משיב 1 מכר לו [ללירן] גם רימוני הלם באותה תקופה. הוא נכח, לדבריו, בעת מכירת הרימונים וזה היה מחוץ לביתו של משיב 2. לדבריו ראה את משיב 1 "עם הרימונים והוא יצא עם כסף מהרכב וקנה סמים ולא היה עם רימונים". לדבריו ללירן יונדאי אקסנט אפורה, וגם עדי תנעמי קשור לרימונים. סוגם - רימוני הלם.

רון מסר הודעה נוספת ביום 09:38 29.10.15 בגין חשד לסחר באמל"ח (גם הודעה זו, כמו דוח הפעולה שהוזכר לעיל, סומנה **מוצג 20**). בין היתר מסר כי הוא חש מאויים על חייו, מתאר את הליך התקרבותו למשיב 2 מגיל 14 שנים, ולדבריו אף "תפס מעמד" בגלל שהסתובב עם משיב 2. משנשאל למה החליט לבוא למשטרה כדי שיקחו את הרימונים השיב: "כי חלאס, נשבר לי. הגיע למצב שהחיים של אמא שלי על הפרק. זרקו לה בקבוק תבערה על הבית. הם רוצים שאחזור לעבוד ואני לא רוצה, רוצה שאפגע באנשים לא בנוי לדברים האלה כבר. ברחתי מהישוב בגלל זה. אמרתי עוד שניה עוצרים מביאים אותי. הייתי חייב להיעלם יצאתי מהישוב, דיברתי עם שלומי אמרתי לו לעזוב אותי מזה, ניסה לשכנע אותי ... שלומי ידע שאני גר מהצפון, הוא ראה אותי אצל פריזט בבית, ואז שלומי ידע שהגעתי" (שורות 170 - 175). לדבריו, בשבת חזר ליישוב ואמר שנכנס ליישוב "להודיע. אם יקרה לי משהו". לדבריו "ידעתי שהחיים שלי בסכנה" (שורה 182).

אשר לארוע גניבת הרימונים ממשיב 1 לפי הוראת משיב 2, רון מצוין כי כשהיה בקראון של גיסו של משיב 2, ועזר בהתקנת מצלמות, קיבל טלפון ממשיב 2 שאמר לו שמשיב 1 יצא מהבית שלו והורה לרון לעקוב אחריו. אז יצא רון עם הקטנוע, נכנס לבית של מישהו ותצפת בתוך השיחים על משיב 1 ותנעמי. בהמשך, ראה שמשיב 1 שם שקית בין השיחים ומיד לאחר מכן הגיעה אימו של משיב 1 עם קניות. משיב 1 עזר לאימו יחד עם תנעמי, ואחרי שהשטח התפנה, רון רץ לשיחים ושלף משם את השקית עם הרימונים והעבירם למחבוא הראשון שאליו הוביל את המשטרה "ושמה נתפסו בערך 3 או 4". מועד הארוע לדבריו היה בסוף שבוע "אפריל מאי". לאחר מכן, לפי הוראתו של משיב 2, חזר אליו הביתה שם היו רימונים שלו [של משיב 2] שקנה ממשיב 1, שניים בערך, והוא הלך והחביאם במקום השני "שייכים לשלומי, השלושה שגנבתי". לדבריו, משיב 2 "הוא לא ידע איפה הזולה. גם את המקום השני לא ידע, רק את האזור". יש לציין כי מדוח פעולה והצבעה (**מוצג 20** האחר) עולה כי רון ציין במהלך ההובלה למקומות המחבוא כי "לגבי המקום השני

שלמה מועלים ידע שהרימונים מוחבאים שם", ומכאן שקיימת סתירה בין הדברים.

לדברי רון בהודעתו מיום 29.10.15, משיב 2 ולירן ביקשו את הרימונים כשהגיעו לצפון: "הוא ולירן היו חמים עליהם אש כשבאו לצפון ביקשו ממני את הרימונים. היה בקיץ עם הקטנוע טימקס. אמרתי להם לשכוח מזה, זה הפנסיה שלי". לדבריו, אז החל משיב 2 לאיים עליו, ולירן שהיה נוכח דיבר עימו על הרימונים האלה [שורות 148 - 151]. לדברים אלה נמצא חיזוק בהודעת שרה אשכנזי מיום 27.10.15 (דודתו של רון) (**מוצג 15**), המתארת ששלומי "הגיע עם חבר על קטנוע". חיזוק חלקי ניתן למצוא בהודעת לירן אלחייק מיום 5.11.15 [שורות 13 - 16], המתאר אמנם שרון נעלם לפני "פלוס מינוס שלושה חודשים" ש"אז חשבנו לחפש אותו בצפון אצל דודה שלו", אלא שלגרסתו, הוא נסע צפונה עם האופנוע שלו לבד, ולא היה שם יחד עם משיב 2.

לדברי רון, בעת שמסר לו משיב 2 את שני הרימונים, בביתו של משיב 2, נכח גם גיסו של משיב 2, מאיר דרשן. יוער כי דרשן עצמו הכחיש קשר של משיב 2 לרימונים - **מוצג 30** (הודעתו של דרשן מיום 1.11.15, 19:19, שורות 16 - 17).

ביחס לאירוע מכירת הרימונים ללירן על ידי משיב 1 רון סיפר (בהודעתו מיום 29.10.15, 09:38) כך: "היה בלילה בשעות הערב, יונדאי של לירן אקסנט, בהתחלה נתנאל ותנעמי נסעו לאוטו דיברו איתו ושלומי תצפת על הרחוב ואני גם תצפתי על הרחוב מלמעלה. שלומי אמר לי לתצפת, תצפות קבוע. מהגדר של שלומי מהבמבוק שלומי מתצפת ואני תצפתי מהמרפסת למעלה. פינה שלי בצד על כסא, מחפש נקודה, קשה מאוד להבחין, לא כולם מסתכלים לשמיים. ואז תנעמי ודודן יצאו מהרכב, לירן יצא עם חיוך עשה לשלומי שלום עם היד ונסע". ואז, לדבריו, הגיע עמרי, "עם יונדאי עמרי רוזנצוויג המכונה עמוס, שלומי ביקש ממני במקום שלי היה 4 רימונים במקום השני, ואז שלומי ביקש ממני ללכת ולקחת משם 2, לקחתי 2 ושמתי לעמרי באוטו והשארתי את הכפפות שלי, דיאדורה, באוטו של עמרי רוזנצוויג. לא יודע איפה הכפפות האלה עכשיו" (שורות 155 - 162). לדבריו הפרש הזמנים בין ארועי המכירה היה בין 10 עד 15 דקות (שורות 163 - 164).

לדברי רון, משיב 1 אינו קשור ולא היה שותף לאירוע השני (עם עמרי). לדברי רון, הוא לא ראה באיזה מהארועים העברה של כסף, אולם הוא יודע שאחרי זה "התארגן עם שלומי בסמים. גראס". [משתמע שהכוונה לעמרי - מ.ב.נ.] (שורות 165 - 166).

משנשאל רון באותה הודעה ביחס לטענה שהועלתה כלפיו, שלפיה הוא מנסה תקופה ארוכה "לייצר עדות עם מישהו אחר להפיל אותם" השיב: "התקשרתי לנתנאל להסביר לו שלא כדאי לו לפגוע באמא שלי, היה שבוע שעבר לפני שנעצרתי. אפגע במישהו יקר לו. לוקח אותו לאכול פיצה להראות לו כאילו אני לא פוחד ממך, אני נותן לך אוכל ולא כדאי לך להתעסק איתי" (שורות 184 - 188). משנשאל אם היתה שיחה בינו לבין משיב 1 שבמהלכה ביקש ממשיב 1 להפיל את משיב 2, השיב כי "לא היתה שיחה כזו אף פעם".

בניגוד לדברים אלה, בהודעת משיב 1 מיום 27.10.15, 14:26 (**מוצג 14**) - טען משיב 1 כי רון התקשר אליו

לפני חודש "מחסום" וכי היתה שיחה כזו, ומשיב 1 סירב להצעת רון להפיל את משיב 2 (שורות 65 - 66). נוסף על כך, פריזאט טען בהודעתו מיום 3.11.15, 09:20 (מוצג 28), כי במהלך שיחות מיום 19.10.15 רון הציע לו בין היתר עזרה לפעול נגד משיב 2.

בהמשך חקירתו טען רון כי מאז שראה את משיב 2 בפעם אחרונה (בחודש אוגוסט), לא היה ביישוב ולא ביצע שום מעשה פלילי, והגיע לקרני שומרון בגלל אמו, שחוששת לאחר שאיימו עליה ועשו לה נזקים. לדבריו זורק בקבוק התבערה הוא משיב 2 או משיב 1. **הערה:** לפי הודעת אמו של רון מיום 13.8.15 [מוצג 24], נזרק בקת"ב בחצר ביתה "ביום שבת לפני שבוע" וכן היא מתארת התנכלות ואיומים מצד משיבים 1 ו-2. יצוין, כי היה ארוע נוסף של השלכת בקבוק תבערה, לעבר ביתו של רון, ב-24.10.15, אשר היה הרקע לתחילת החקירה דנן.

כפי שצוין לעיל, רון הוסיף בהודעתו מיום 29.10.15 כי הוא חושש לחייו, מבקש עסקה, ושהגיע לדרך חדשה. הוא אמר שהוא מבקש "להתנקות" ולהתגייס לצבא.

21. אשר **לעבירת השיבוש** ולארוע בפוסטה באותו יום (29.10.15), מסר רון כי **משיב 2** ניסה לשכנעו לחזור בו מעדותו "שאנשים יפגעו באמא שלי... היה צעקות היה ריב הוא שיגע אותי והייתי חייב לזרום איתו שיעזוב אותי בשקט אפילו קיללתי את חגי החוקר. אמרתי המניאק הזה אני אהפוך לו את המשרד...". יצוין כי דברים אלה תואמים את **מוצג 103**, מזכר שהוכן על ידי דביר בובליל.

בהודעתו מיום 2.11.15, 12:47 (מוצג 23) מסר רון, בין היתר, כי לא איים על המשיבים, אלא קילל אותם, כי זרקו לו בקבוק תבערה על הבית וגם צעקו לעברו בכל האגף כי הוא מלשין. הכחיש כי אמר להם שיהרגם, אלא אמר להם "שהלוואי יקבלו בפנים כמה שיותר הרבה".

רון אישר את הקלטת השיחה עם אלי פריזאט. לדבריו רצה לעזור לפריזאט ולהעיד לטובתו, וכן לספר לו על משיב 2 כדי "ש[פריזאט] יחזור להיות כמו פעם ושלא יאבד את העבודה שלו באלביט".

הודעות משיב 1:

22. **משיב 1** נחקר ביום 24.10.15 (מוצג 4) בגין נסיון לחבול בחומר נפץ והשלכת בקבוק תבערה לעבר ביתו של רון אב גיא באותו יום, אך הכחיש קשר לכך. לדבריו "רון חבר שלי. היום ישבנו אפילו על פיצה לפני 40 דקות חצי שעה שבאו השוטרים לקחת אותי...". לדבריו רון לא סיפר לו דבר, על אף שהם "חברים הרבה שנים". לדבריו, הקשר שלו עם משיב 2 מסתכם ב"שלום שלום" ומשיב 2 יותר חבר של דודו, ניסו בוריאן. לדבריו, ראה את משיב 2 "אתמול שלשום". משיב 2 אינו חבר שלו ואינו בגיל שלו. הוא מתפלא על כך שרון לא סיפר לו על ארוע בקבוק התבערה.

בהודעה נוספת של משיב 1 (מוצג 10) מיום 25.10.15, 19:46 שבה נחקר בקשר לחשד להחזקת אמל"ח,

הכחיש כל קשר לאמל"ח, ואמר שהוא מוכן לעימות ולפולגורף, ומזועזע מכך שרון מפלילו. לטענתו, רון שקרן ואין למשיב 1 קשר לרימונים ונשקים.

בהודעתו מיום 26.10.15, 16:02 (מוצג 12) אמר כי לא היה היה בביתו של משיב 2, מכיר אותו מהישוב, "כולם מכירים את כולם", אף פעם לא נסע בטימקס, את לירן אלחייק מכיר "ככה ככה", אף פעם לא נסע לצפון עם משיב 2 או היה בישוב רמות נפתלי, אינו יודע את מספר הנייד של משיב 2, ולדבריו הם אינם נוהגים לשוחח בטלפון, "לא שידוע לי", והוא בטוח בכך. לא זכור לו שהיה אצל משיב 2, מכחיש מפגש בינו לבין לירן ומשיב 2 בתקופה האחרונה, כלל לא מכר רימון לעומר ביטון או ללירן אלחייק, ומשיב 2 אף פעם ביקש ממנו לבצע פעילות פלילית כלשהי. לדבריו לא החביא רימונים מאחורי הבית בשיחים, לא העביר ללירן רימונים, לא שוחח עם לירן בטלפון כי "מה לי ולו". כמו כן מסר שעדי תנעמי הוא חבר שלו, אך "לא היה ולא נברא" ארוע שבו נכח תנעמי במכירת רימונים ללירן. משהוצגו לו תמונות של הרימונים ונשאל אם גנב אותם השיב כי אין לו מושג על כך. בהמשך שב והכחיש כי נפגש עם תנעמי ולירן והעביר ללירן רימונים. משיב 1 הכחיש כי ראה את משיב 2 מכה את רון אבגיא.

יוער, כי בהודעת משיב 1 מיום 2.11.15, 11:40 (מוצג 25) אמר כי אינו זוכר היכן היה בשבת בשעות אחה"צ, אינו זוכר אם היה בביתו של משיב 2 ביום זריקת בקבוק התבערה, משנשאל אם היה עם קרני, לירן אלחייק ומשיב 2, השיב "לא נראה לי". בהמשך, משהוצגו לו תמונות ממצלמות ביתו של משיב 2 (שעל פיהן נכח בבית משיב 2), ומשנשאל "למי היכית שם בדלת", השיב "הדלקתי סיגריה" (שורות 56 - 57). משנשאל "לא רואים אותך מדליק סיגריה כלל למה אתה סתם אומר" השיב "לא זוכר. אמרתי אולי הדלקתי סיגריה" (שורות 58 - 59). כמו כן מסר כי אינו יודע מתי היה בבית של משיב 2 ועם מי. זאת, בניגוד למתואר בדוח הצפיה במצלמות האבטחה בבית משיב 2 (מוצג 81). ארוע בקבוק התבערה אירע ביום 24.10.15 (על פי מוצג 2, הודעת רבין אב גיא מיום 24.10.15, 17:30). על פי דוח הצפיה הנ"ל נראה לכאורה כי משיב 1 נמצא באותו יום בביתו של משיב 2, בתוך יחידת הדיור שבה הוא התגורר, והוא אף פתח את הדלת למישהו שהגיע מבחוץ (שעה 14:33:00). כמו כן צויין כי בשלב זה מצויים ביחידת הדיור, נוסף על משיב 1, משיב 2 והבחור הנוסף שהגיע. מצוין בדוח הצפיה כי בשעה 15:39:46 רואים את משיב 2 והבחור הנוסף יוצאים לרכב ונוסעים, כאשר ביחידת הדיור נותר משיב 1. בחזרתם ליחידה, בשעה 15:53:35, עלו משיב 2 והבחור לדירה שלמעלה, בעוד משיב 1 תואר כ"עומד בכניסה ליחידת הדיור וצופה דרך החלון". בהמשך נצפה משיב 1 בכניסה ליחידת הדיור של משיב 2.

גם משיב 2 בהודעתו מיום 24.10.15, 21:24 (מוצג 3) העיד בניגוד לנצפה במצלמת האבטחה. לדבריו, באותו יום "הייתי בבית .. קמתי באיזה 14:30-15:00 והייתי בבית". משנשאל אם נפגש עם מישהו היום השיב "לא, רק עם אמא שלי אסתי". משנשאל האם אימו תגיד שכל היום היה בבית, השיב: "היא ראתה אותי בבית, יש לי יחידה למטה. בערב ישבתי עם אבא שלי ואחרי זה עם שחר ידעי...". (שורות 6 - 11). בהקשר זה טען ב"כ משיב 2 (פרוטוקול מיום 17.12.15, עמ' 16 שורות 10 - 21), כי לאחר שהוגשה תלונת אימו (של רון) ניגש רון, לפרק את המצלמות שהיו בבית משיב 2, וכי למעשה החוקרים ידעו שקיבלו דבר שנלקח בפשע, שכן רון הודה שהתפרץ לבית של שלומוי במטרה לגנוב, ואף התעמת עם אחותו של משיב 2 שניסתה למנועו מכך. לטענת הסניגור, כל המצלמות היו מופנות החוצה ולא פנימה ומאשרות שמשיב 2 אכן היה בביתו. הוא נשאל מי היה איתו בתוך הבית, והמצלמה מראה מי האנשים בחוץ ולא בתוך הבית, והדבר כלל לא קשור לרימונים.

בהודעת משיב 1 מיום 14:26, 27.10.15 (מוצג 14) - עומת משיב 1 עם טענתו במהלך החקירה שלפיה מעולם לא שוחח עם לירן, שכן עם פתיחת הטלפון הנייד שלו נראה מספר הטלפון הנייד של לירן על הצג, בסתירה לטענתו. בתגובה השיב משיב 1 כי יתכן שמישהו התקשר מהנייד שלו ללירן. בהמשך תירץ זאת בכך ש"התחכם" כי זה היה אחרי החקירה ולא רצה להיות לבד בתא עם אנשים שאינו מכיר. (על פי מוצג 44 - בפירוט השיחות היוצאות והנכנסות בנייד של משיב 1 (058-7302332) הופיע שמו של לירן אלחייק במספר רב של שיחות החל מיום שבת וקודם לכן, וכן שמם של מעורבים נוספים לרבות רון).

משעומת משיב 1 עם העובדה שבטלפון הנייד שלו יש גם שיחות יוצאות למשיב 2, על אף שטען כי אינו מדבר איתו בטלפון, חזר על הטענה שלא רצה שיפרידו בינו לבין משיב 1, כי לא רצה להיות לבד במעצר, עם אנשים שאינו מכיר. משנשאל האם מכיר את לירן אלחייק השיב שכן, וציין כי נפגש איתו מספר פעמים אך לא זוכר מתי. אינו יודע לומר אם שוחח עם לירן בטלפון או נפגש עם לירן לפני הצתת הרכב של משפ' בוצר. לא זוכר אם שוחח עם משיב 2 ולירן בימים שקדמו לארוע בביתו של משיב 2. משיב 1 הכחיש מפגש עם לירן אלחייק, שבמהלכו העביר אליו רימונים, בנוכחות תנעמי. אינו יודע אם היה ארוע שבו נכחו לירן ותנעמי ליד ביתו של משיב 2, "לא לפי מה שזכור לי". (שורות 56 - 58). אינו יודע כמה פעמים נפגש עם לירן בחודש האחרון ואינו זוכר אם פגש אותו.

משיב 1 ראה להוסיף בחקירה, כאמור, כי לפני חודש התקשר אליו רון ממספר חסום, אחרי זמן רב שבמהלכו לא היו בקשר, וביקש ממנו לעזור להפליל את משיב 2 כדי שיוכל לחזור ליישוב, ומשיב 1 אמר לו שאינו רוצה להיות קשור לכך. משיב 1 שב והכחיש מעורבות בהשגת הרימונים.

בעימות שנערך ביום 27.10.15 (מוצג 49) בין משיב 1 לבין רון אב גיא, מסר רון שאינו יודע מהיכן הביא משיב 1 את הרימונים, כי משיב 1 מכרם למשיב 2 תמורת 200 ₪ לרימון, וכי מטרתו היתה לרכוש סמים ממשיב 2. כן מסר רון כי משיב 2 מכר את הרימונים שקיבל ממשיב 1 לעמרי רוזנצוויג, ואחר כך גם ללירן אלחייק בנוכחות תנעמי, לצורך קבלת כסף. משיב 1 הכחיש את כל מה שאמר רון, ולדבריו מדובר בשקרים והשמצות, אינו יודע מדוע רון עושה זאת, הוא אמר לרון שהוא שקרן, והכחיש שמשיב 2 נתן לרון מכות.

בסוף אותו עימות מיום 27.10.15, הושארו משיב 1 ורון לבדם ומהאזנה לדבריהם (מוצג 67) עולה כי רון אמר למשיב 1 "אתה זוכר שבאת עם רימון בגרב, אתה זוכר את הרימונים, תראה לאיזה מצב הגעת... תמשיך לשבת בבית סוהר בשביל שלומי". רון הרים את החולצה שלו והצביע על הבטן ואמר לו "תראה מה עשה לי ... , באותו יום שהחבאת את הרימונים ואז הלכת לעזור לאמא שלך אתה יודע מי לקח לך את הרימונים אני לקחתי אותם, מי שאתה מגן עליו הוא מי שנתן לי את המידע...". בתגובה לדברים אלה אמר לו משיב 1 "אתה שקרן זה לא נכון".

בהודעה נוספת שמסר משיב 1 מיום 16:10, 28.10.15 (מוצג 19) הוא לא השיב לשאלות ושמר על זכות השתיקה. כך גם בעימות שנערך יום קודם לכן (27.10.15) עם רון, אף כשנאמר לו שיש עדויות נוספות שלפיהן הוא קשור לרימונים שעליהם מדבר רון. משיב 1 לא השיב בנוגע לשאלות על תנעמי. כשציין בפניו החוקר כי תנעמי אמר עליו (על משיב 1) שהוא קשור לרימונים שנתפסו, ענה משיב 1: "הכל שקרים והכפשות ועלילות שלכם כאילו, כל מה שהיה לי להגיד... אמרתי ואני שומר על זכות השתיקה." כך גם בהמשך, סירב לענות ושמר על זכות השתיקה.

בהודעה נוספת של משיב 1 מיום 29.10.15, 09:26 (מוצג 17) הוא אישר כי הוא מכיר את עדי תנעמי וכי הם חברים, מזה הרבה זמן (החקירה נעצרה בשל הנחיית ב"כ החשוד).

להודעת משיב 1 מיום 2.11.15, 11:40 (מוצג 25) התייחסתי לעיל.

הודעות משיב 2:

23. בהודעת משיב 2 מיום 24.10.15, 21:24 (מוצג 3) טען כי שהה בביתו והכחיש כי נפגש באותו יום עם מישהו, למעט עם אימו. לדבריו, אימו תאשר כי שהה בבית, גם בערב, בין היתר עם אביו (שורות 7 - 11). דברים אלה סותרים את העולה ממוצג 81, דוח הצפייה בסרט ההקלטה, שממנו עולה כי משיב 1 היה באותו יום בביתו של משיב 2, בתוך יחידת הדיור שבה הוא התגורר. ראה פסקה 22 לעיל). משנשאל משיב 2 האם מכיר את רון אב גיא, הוא השיב כי אינם מדברים "כבר כמה חודשים" ובהמשך: "...הוא היה גר אצלי ולקח לי משהו מהבית ומאז אנחנו לא מדברים. זה היה לפני חצי שנה בערך" (שורות 20 - 24). הוא הכחיש כל קשר לבקבוק התבערה.

בהודעה נוספת מיום 24.10.15 (מוצג 5) אישר משיב 2, בין היתר, כי הוא חבר של לירן. (שורות 9, 23).

בהודעה נוספת שלו מיום 25.10.15, 19:22 (מוצג 9) נחקר משיב 2 בחשד להחזקת אמל"ח. הוא טען ש"לא היה ולא נברא", ורון משקר. הוא הכחיש באופן גורף כל קשר לרימונים (שורות 1 - 3). משנשאל אם נתן למישהו רימוני הלם השיב "בחיים שלי לא, לא היה לי רימוני הלם איך אתן" (שורות 4 - 5). לדבריו, בשיחה בין רון לפרויזיט מלפני שבוע נשמע רון כשהוא מנסה להפלילו (את משיב 2) ומישהו שלח לו את ההקלטה. הוא ציין שהוא מוכן להתעמת עם רון (שורות 8 - 13).

בהודעתו מיום 27.10.15, 10:34 (מוצג 13) מסר כי רון מבקש להפלילו, כך אמר לו בדרך לחקירה (שורות 12 - 13). לדבריו, לא עשה לרון דבר והוא מפלילו רק משום שחוקר אמר לו שהוא (משיב 2), הודה בזריקת בקבוק התבערה (שורות 17 - 18).

משנשאל לגבי הקשר שלו עם משיב 1, השיב כי הלה "בן אדם מהישוב" [הכוונה מהיישוב שבו מתגורר משיב 2 - מ.ב.נ], אך משמעומת עם השיחות הרבות ביניהם בטלפון (שורות 62, 70 - 71), ציין כי ניסה לעשות סולחה עם סבתו ובהמשך, ביקש לשמור על זכות השתיקה (שורות 62 - 69). בהמשך ציין כי הוא מדבר עם משיב 1 "על איזה עבודה שסידרתי לו" (שורות 84 - 85). הוא הכחיש עשיית עסקים עם משיב 1, וביחס לאמל"ח ורימונים הכחיש כל קשר וציין "שקר וכזב" (שורות 88 - 90). הוא הכחיש כל קשר למעבדת הסמים של רונצוויג, בצינו כי רון הוא שקרן. משנשאל בקשר לרימונים או לרימוני רסס השיב "אני לא בעל הרימונים, אין לי רימונים לא היה לי ולא נגעת אף פעם ברימונים צבאיים" (שורות 109 - 110), על אף שהחוקר כלל לא ציין כי מדובר ברימונים צבאיים. משהביע החוקר תמיהה על כך, השיב שהוא בטוח שכל דבר שקשור לנשק הוא של הצבא (שורות 111 - 112). משיב 2 הכחיש קשר לרימונים (שורות 121 - 122), ואמר שמכיר את תנעמי "חברים שלום שלום" (שורות 123 - 126). משיב 2 הכחיש כי היה בצפון לאחרונה (שורות 141 - 142), אך באותה נשימה נזכר שהיה בחיפה, חדרה ובעוד מקום ליד קריית שמונה "בחדש

שעבר" (שורות 143 - 145). הוא אישר כי לירן אלחייק חבר טוב מילדות (שורות 148 - 151). משנשאל מי גר ברמות נפתלי השיב "דודה של רון אבגיא" (שורות 160 - 161). משיב 2 הכחיש כי נסע עם לירן לצפון (שורות 164 - 165), אבל "נסענו הרבה פעמים לצפון". לדבריו ברמות נפתלי היה לפני שנתיים כשרון היה במעצר בית. אך בהמשך אישר כי נסע עם לירן לרמות נפתלי "ביקרנו את רון", וזה היה "אולי שנה בערך", לדבריו נסעו "עם מישוה באוטו לא זוכר" (שורות 172 - 181). משנשאל מפורשות על הנסיעה באופנוע הכחיש כי נסע לשם באופנוע טי מקס (שורות 184 - 185). הוא הכחיש כי היכה את רון או פגע בו, או כי איים עליו (שורות 192 - 195). משנשאל מדוע שרון יעליל עליו, השיב כי מדובר בעלילה של רון, שלפני שנתיים גנב ממנו ₪ 500 וכעת מעליל עליו משום שהחוקר חגי אמר לו שמשיב 2 הודה שזרק לו בקת"ב על הבית (שורות 205 - 207). לדבריו, רון ממורמר (שורה 215).

כפי שצויין לעיל, הודעת רון בהקשר זה נתמכת בהודעת שרה אשכנזי מיום 27.10.15, 16:50 (מוצג 15), דודתו של רון מרמות נפתלי, שעל פיה רון ברח מקרני שומרון לאחר שהסתבך עם משיב 2, שהגיע בחיפושיו אחר רון לרמות נפתלי עם חבר על גבי קטנוע. הדודה זיהתה בודאות את משיב 2 כשלומי. כל זה קרה לדבריה לפני שלושה חודשים בערך. גרסתו של רון היא שהשניים באו לבקש ממנו את הרימונים, כפי שכבר צויין, אך הודעת הדודה מאשרת את עצם המפגש ברמות נפתלי, עם לירן ומשיב 2, המוכחש על ידי משיב 2.

במהלך עימות מיום 27.10.2015, 13:15 בין משיב 2 לבין רון אב גיא (מוצג 47) רון אמר ביחס לאמל"ח, כי הרימונים הם של משיב 2. בהתחלה הם היו של משיב 1 אך "אחר כך שלומי קנה חלק ואז הביא לי מידע שלנתנאל יש המון רימונים" (שורות 33 - 37). רון תיאר גם את נסיבות מכירת הרימונים ללירן, ולעמרי רוזנצוויג ("עמוס"): "בהתחלה נתנאל מכר ללירן ואז לאחר זה הוא ביקש שאני ישים אצל עמרי עמוס את הרימונים זה היה הרכב יונדאי" (שורות 38 - 40). רון מסר כי לפני הקיץ הגיעו אליו לצפון משיב 2 ולירן אלחייק ב"טימקס שחור דגם בלאק" (שורות 41 - 58). משיב 2 הכחיש, כאמור, כי הגיע עם לירן לרמות נפתלי בטימקס לפני מספר חודשים ולדבריו "לא הייתי בשנה האחרונה" (שורות 54 - 55).

בהודעה נוספת של משיב 2 מיום 29.10.15, 12:58 (מוצג 21), אישר משיב 2 כי הוא מכיר את תנעמי (שורות 9 - 10), הכחיש ארוע במהלכו צחקו הוא ותנעמי, בביתו [של משיב 2] על משיב 1 בשל כך שנגנבו ממנו רימונים (שורות 14 - 17). לדבריו "בטח רון אמר לתנעמי לשקר בשבילי" (שורות 16 - 17). משיב 2 הכחיש נחרצות כי שלח את רון לגנוב את הרימונים ("שקר וכזב", שורות 20 - 21). כמו כן משיב 2 הכחיש כי מכר אישית לעמרי רוזנצוויג רימון כשהגיע סמוך לביתו, לאחר ארוע המכירה של רימון ללירן אלחייק (שורות 22 - 24). בהמשך, הכחיש משיב 2 כי במהלך ההגעה לחקירה, באותו יום (29.10.15) אמר לרון לשנות את גרסתו (שורות 50 - 51). לדבריו משיב 2 "לא אמרתי לו שום דבר ואתם יכולים לשאול את אנשי נחשון" (שורה 51). כמו כן הכחיש כי אמר לרון, בנוכחות אנשי נחשון, להפסיק את עדותו ולהגיד שהמציא את הכל (שורות 52 - 53). עוד הכחיש כי יום קודם לכן אמר למשיב 1 בנוכחות השוטר שיעשה עצמו חולה ושלא יענה על שאלות. לדבריו "אתם ממציאים דברים" (שורות 54 - 57).

הודעות העד תנעמי:

24. בהודעת עדי תנעמי מיום 27.10.15, 18:16 (מוצג 16) אישר תנעמי כי הוא מכיר את משיב 1, את לירן אלחייק ואת רון אב גיא. משנשאל "לפי המידע שברשותנו ראית רימוני הלם בהיותך איתם" השיב: "וואלה אני זוכר שראיתי יצא

לי לראות לא זוכר מתי זה היה, זה היה בגינות שומרון". משנשאל "מי היה שהיו הרימונים" השיב "וואלה יצא לי לראות דבר כזה, אני חושב ראיתי רק את נתנאל דדון וברחתי משם מה זה הדבר הזה שאתה רואה רימון אני לא עשיתי צבא לא נוגע בנשק ואין לי מה לגעת בנשק בסופו של עניין אמרתי מה זה עושה פה ונעלמתי לבית שלי" (שורות 9 - 14).

תנעמי תיאר כי משיב 1 בא אליו ואמר לו לבוא לפארק, שיראה לו מה שיש לו בספסלי הפארק, סמוך לבית, שם ראה משהו עגול כזה "ראיתי אחד היינו רק שנינו" (שורה 18). לדבריו, משיב 1 לא הציע ותנעמי לא היה קונה ממנו. הוא מאשר כי הרימון בתמונה שהוצגה לו (חא1) זה הרימון המדובר.

לדבריו זה היה לפני "לפחות חצי שנה", לא ידוע לו אם משיב 1 מכר רימונים לאחרים. (שורות 25 - 26). משנשאל מדוע משיב 1 הראה לו את הרימון השיב כי "אני חושב שאולי נתנאל חשב שאקנה ממנו הרימון אני לא מסוכסך ולא מעניין אותי" (שורה 28).

משנשאל "האם היית נוכח בארוע שאלירן אלחייק קיבל מנתנאל דדון רימון וזה אנחנו יודעים אתה היית נוכח זה היה ברכב היונדאי" (שורות 29 - 30), השיב תנעמי "היה מפגש אני הייתי לירן אלחייק היה נתנאל דדון היה מחוץ לבית של שלומי מועלם היינו רגלית" (שורות 31 - 32). "פעם אחת אני זוכר היתה שיחה על רימוני הלם בין נתנאל דדון אני זוכר שנתנאל ... דיבר איתי על רימונים אני אגיד לך איפה זה היה בתוך החדר של שלומי מועלם ישבנו ראינו טלויזיה אני ונתנאל ואז נתנאל דיבר על רימונים אמר לי דפקו לי רימונים ששמתי ליד הבית אמרנו לו אתה גנוב, לא אמר כמה גנוב לו רימונים ואז הוא לקח אותי לנווה מנחם עם האוטו שלי הפיאט ורצה להראות לי את הרימונים ואמר דפקו לי הרימונים לא נקב במספר". כמו כן הסביר תנעמי כי משיב 1 הראה לו רימון אחד בגינות שומרון ובנוסף, לאחר מספר ימים, רצה להראות לו עוד מה יש "שהכוונה לעוד רימונים לקח אותי לנווה מנחם ובפעם הזאת טען שגנבו לו אותם" (שורות 38 - 40). משנשאל על מפגש במהלכו היה (תנעמי) עד למכירת רימונים השיב תנעמי כי גם אם זה היה, "לא שמתי לב ויתכן והלכו בצד" (שורות 43, 54).

בהמשך, משנשאל ביחס לארוע מכירת הרימונים - והחוקר הפנה אותו לתאור בעדות רון מיום 25.10.15, שעה 09:59 (שורה 83) השיב: "יכול להיות שעשו מכירה אני לא ראיתי בעיניים שלי אבל במהלך הפגישות היו הולכים הצידה" (שורות 53 - 54).

הנה כי כן, גרסתו של תנעמי, המכיר את המעורבים - משיב 1, לירן ורון - מהווה חיזוק לגרסת רון בכל הקשור לחלקו של משיב 1 בהחזקת הרימונים. הוא אישר מפגש שבו נכח, שבמהלכו לירן קיבל לכאורה ממשיב 1 רימון ברכב היונדאי [חשוב לשים לב, כי הוא מאשר את דברי החוקר, כשיכול היה להכחיש שנכח שם, או שראה קבלת רימון]. עם זאת, לקחתי בחשבון את העובדה שהגרסה אינה עקבית עד הסוף (תחילה אמר שראה רימוני הלם בהיותו איתם, אחר כך אמר שראה רק את נתנאל; אמר כי אינו יודע אם משיב 1 מכר לאחרים, אח"כ אישר שהיה מפגש כזה, ובהמשך אמר שהוא לא שם לב ויתכן והלכו בצד).

בחנתי את טענת ב"כ משיב 1 כי בעת הפניית החוקר את תנעמי להודעת רון, נמסרו לתנעמי פרטים על ידי החוקרים. עיינתי בשורות המדוברות: רון נשאל האם יש עוד מישהו שקשור לרימונים חוץ ממה שאמר, ואז רון נקב בשמו

של עדי תנעמי מגינות שומרון. משנשאל מה תנעמי עשה, רון השיב: "הוא היה נהג עם נתנאל והוא ראה את הכל של מכירת הרימונים והוא ידע את הכל" - הודעת רון מיום 09:59, 25.10.15 (מוצג 8), שורות 82 - 85). איני סבורה שהיה בכך כדי להשפיע על עדותו של תנעמי, ודוח ההובלה שבוצע על ידו הצביע, באופן תואם, על אותם מקומות שעליהם הצביע רון בדוח ההובלה מטעמו, לרבות מקום העסקה בין משיב 1 ללירן, כפי שייראה להלן.

כבר בראשית הודעתו תנעמי אישר כי הוא מכיר את משיב 1, את לירן אלחייק ואת רון אב גיא. הוא אישר כי ראה רימוני הולם בהיותו איתם בגינות שומרון, אך לא זכר מתי זה היה. כשנשאל מדוע משיב 1 הראה לו את הרימון השיב: "אני חושב שאולי נתנאל חשב שאקנה ממנו הרימון אני לא מסוכסך ולא מעניין אותי" (שורה 28). עצם הנקיבה באפשרות זו מהווה חיזוק מסוים.

בהודעה נוספת של תנעמי מיום 29.10.15, 10:36 (מוצג 18) הכחיש תנעמי קשר לחשדות כלפיו (בנושא אחזקת אמל"ח) והשיב: "אני לא יודע שהיתה העברה של רימונים אמרו לי שהייתי באוטו בזמן שזה קרה" (שורה 6). בהמשך אישר שראה רימון, בערך לפני חצי שנה בגינות שומרון, שהרימון היה בידי משיב 1 "ואז אמרתי לנתנאל שיעיף את הרימון כי אני לא בעסק של כל הדברים האלה" (שורות 14 - 15). לדבריו, לא נגע ברימון של נתנאל, וכן מסר "אני יודע שנתנאל קיבל את הרימון ואני לא יודע ממי הוא קיבל... נתנאל שאל אותי אם אני רוצה את הרימון ואני אמרתי לו מה אני יעשה עם דבר כזה" (שורות 22 - 23). משנשאל "נתנאל רצה לתת לך את הרימון מתנה?" השיב תנעמי: "לא יודע אם הוא רצה לתת לי אותו או למכור לי אותו אני פשוט אמרתי שאני לא מעוניין" (שורות 24 - 25). משנשאל מה עשה נתנאל עם הרימונים לאחר מכן השיב "לא יודע הבנתי שדפקו לו את הרימונים". ואז סיפר שיום אחרי שמשיב 1 הראה לו את הרימון, נסעו השניים לכוון ביתו של משיב 1, ברכבו של תנעמי, וכשעצר תנעמי ליד בית המשיב 1, ירד משיב 1 מהרכב והלך וחיפש משהו בשיחים באיזור של ביתו, "ואחרי 10 דקות הוא חזר אלי ואמר דפקו לי משם רימונים. אני אמרתי לו אכלת אותה אין מה לעשות" (שורות 29 - 30). תנעמי הכחיש בחקירתו שיש לו או שהיה לו בעבר רימון או שהשתמש ברימון אי פעם. כמו כן מסר כי אף אחד לא היה איתם כשמשיב 1 חיפש את הרימונים שלו. משנשאל האם יסכים לעימות מול משיב 1 השיב כי אינו מוכן לכך: "אני לא מוכן לערוך עימות איתו אני ברחתי מגינות שומרון בגלל האנשים האלה ואני [צ"ל "לא"] מוכן להיפגש איתם שוב". משנשאל האם מפחד מזה השיב "לא מפחד אבל אין לי מה לדבר איתו אני מנסה לברוח מזה ואתם דוחקים אותי לזה שוב" (שורות 44 - 48).

במהלך עימות מיום 29.10.2015 בין משיב 1 לבין עדי תנעמי (מוצג 101) אישר משיב 1 כי הוא ותנעמי חברים. בנוכחות משיב 1, אישר תנעמי כי דיבר על משיב 1 וכי משיב 1 הראה לו רימון. (שורות 11 - 14). משיב 1 הגיב בהכחשה. תנעמי מסר כי משיב 1 "הראה לי רימון בגינות שומרון וזה היה לפני חצי שנה אני לא זוכר... הוא הראה לי רימון אני אמרתי לו תעיף את זה ממני ואז כל אחד הלך הביתה". משיב 1 הגיב: "אין לי מושג על מה הוא מדבר בחיים שלי לא נגעתי ברימונים" (שורות 20 - 24).

תנעמי אישר, לשאלת החוקר, כי זה נכון שנתנאל חיפש את הרימונים שלו יום אחרי שהוא הראה לו את הרימון ואמר לו שגנבו לו את הרימון. משיב 1 נשאל האם תנעמי היה עימו בעת שגילה את גניבת הרימונים ובתגובה מכחיש משיב 1 "לא היה לי רימונים אז איך גנבו לי אותם". (שורות 28 - 29). משיב 1 אישר כי אין לו סכסוך עם תנעמי (שורה

(31), כלומר לכאורה אין לתנעמי כל מניע להפליל את משיב 1.

משהתבקש תנעמי לספר בקצרה על ארוע גניבת הרימונים השיב תנעמי "איזה חוקר סיפר לי אמר לי שאב גיא גנב את הרימונים" (שורה 33). כשעומת בחקירתו עם עדותו יומיים קודם לכן, שלפיה הוא העיד שגנבו למשיב 1 רימונים והם צחקו על זה אצל משיב 2 בבית, אישר תנעמי: "זה נכון אמרתי את זה" (שורות 34 - 36), ושב ואישר כי אכן, כפי שמסר בהודעתו, "שהיינו בדרך לאיזה משהו בצהריים אני עצרתי את האוטו ונתנאל אמר לי קרה משהו נגנב לי משהו ואז אחרי כמה ימים הבנתי שנעלמו לו הרימונים ככה הבנתי ואז אחרי העבודה קפצתי לשלומי דברנו וצחקנו על זה שגנבו לנתנאל את הרימונים" (שורות 38 - 41). בתגובה הכחיש משיב 1 את הדברים: "בחיים שלי לא נגנבו לי רימונים בחיים שלי לא היו לי רימונים עדי אתה חבר טוב שלי ואני לא יודע למה אתה ממציא את זה" (שורות 43 - 44). בתגובה לכך הניע תנעמי את ראשו לשלילה ביחס לדברי משיב 1.

תנעמי נשאר נאמן לגרסתו ביחס לארוע גניבת הרימונים ממשיב 1, וביחס לשיחה בבית משיב 2 על אודות הגניבה ממשיב 1.

על פי דוח ביצוע עימות בין לירן אלחייק לבין עדי תנעמי מיום 8.11.15 (אין סימון מוצג), חזר תנעמי על גרסתו שלפיה ראה אצל משיב 1 רימונים: "יצא לי פעם אחת ועוד פעם העפתי אותו, הוצאתי מחוץ לבית שלי, בפארק מיכל הראה לי את הרימון ואז שלחתי אותו הביתה, מי לי ולזה" (שורות 50 - 52). בקשר לשיחה על אודות גניבת הרימונים בבית המשיב 2, מסר "זה היה יותר סתלבט, אני אמרתי העפתי את זה באויר ושאלתי שמעת מה קרה ואז אמרתי שנעלמו לו רימונים זה גם היתה הטענה של נתנאל" (שורות 54 - 56). תנעמי אישר כי הוא זוכר את ארוע ההצבעה מהיכן נגנבו הרימונים, כי הצביע בשעתו "לכוון השיח בנווה מנחם... שזה היה כמו פארק כזה" (שורה 60) וכי יודע שמשיב 1 גר באזור (שורה 64). כן מסר כי הצביע גם "לסמטה שם... סימטה ליד הבית [של] שלומי וסימטה ליד יותר קדימה" וכי הצביע ספציפית "ליד הבית של שלומי" (שורות 28, 30). משנשאל תנעמי מה קרה שם, השיב: "אני הייתי באוטו נתנאל ירד מהאוטו ואז זהו לא יודע מה היה שם". משנשאל מי היה עם נתנאל, השיב "עם לירן", אך "לא בטוח" (שורות 32 - 37). משהפנה אותו החוקר לחקירתו באזהרה, שם טען כי לירן ונתנאל שוחחו על רימונים, השיב תנעמי: "שוחחו אבל אני לא יודע על מה הם דיברו והאם זה רימונים" (שורות 38 - 40).

לסיכום, תנעמי נאמן לגרסתו ביחס לכך שמשיב 1 הראה לו רימון, ביחס לכך שמשיב 1 שיתף אותו בכך שנגנבו ממנו רימונים, וביחס לשיחה בביתו של משיב 2 על אודות גניבת הרימונים. כמו כן תנעמי אישר את הצבעתו לכוון מקום המסתור שממנו נגנבו הרימונים של משיב 1, וכן את הצבעתו לכוון מקום המפגש בין משיב 1 ללירן, שבו נכח, סמוך לבית משיב 2, אם כי כאן שינה גרסתו בהקשר זה ולא היה בטוח "מה היה שם" (בניגוד למוצג 16, הודעתו מיום 27.10.15, ולמוצגים 87, 88 דוח הובלה (על ידי השוטר שחר דשקוטאיי), שם צוין כי "להבנתו ביצעו שם עסקה").

בהמשך אותו עימות, נשאל לירן אלחייק שאלות אך הוא הכחיש כי היה נוכח בארוע ובמפגש שבו נכחו משיב 1 ותנעמי, הוא הכחיש כי נכח במפגש שבו הלך הצידה לבד עם משיב 1, ליד ביתו של משיב 2 (שורות 46 - 50). בתגובה לנאמר על ידי תנעמי, מסר לירן כי החוקר הלחיץ את תנעמי והאחרון "אומר דברים שהוא לא יודע על מה דיברנו והוא לא זוכר מה היה עם נתנאל לא רשמת את זה ואני חף מפשע וסתם מפילים עלי את התיק הזה. לא התעסקתי עם

אמל"ח בחיים" (שורות 52 - 55).

בהמשך, משנשאל תנעמי האם חושש ממשוהו הוא השיב "לא, זורם". משנשאל מה זאת אומרת, השיב: "הכנסתם אותי לפינה ואני צריך להתמודד עם זה" (שורות 60 - 63). לשאלת לירן "האם ראית אותי מתעסק אי פעם עם רימונים" השיב תנעמי "לא" (שורות 65 - 66).

הודעות לירן אלחייק:

25. לירן קשור הן למשיב 1, הן למשיב 2.

מהודעת **לירן אלחייק** מיום 5.11.15, 15:38, עולה כי הוא מכיר את משיב 2: "אנחנו חברים אני מכיר אותו מאז שאני קטן... קשר טלפוני לפעמים" (שורות 4 - 6). לדבריו, מכיר את משיב 1 "ככה ככה לא יותר מידי" (שורות 7 - 8), ומשנשאל אם יש ביניהם קשר טלפוני השיב "לפעמים" (שורות 10 - 11). יש לציין, כי בניגוד לנסיובו של לירן למזער את מידת חברותו עם משיב 2, מהודעת דרור בוצר מיום 1.11.15, 10:47 (**מוצג 26**) עולה כי היה קשר הדוק בין משיב 2 ללירן אלחייק: "הם דבוקים אחד לשני ובכל מצב הם ביחד לירן חי אצל שלומי בבית אני ראיתי את לירן לפחות 10 פעמים אצל שלומי בבית".

לירן מסר כי לאחר תקופה נעלם רון "כמה ימים לא מצאנו אותו אני, שלומי, אחותו, אמא שלו ... זה היה פלוס מינוס שלושה חודשים" (שורות 12 - 15) ש"אז חשבנו לחפש אותו בצפון אצל דודה שלו" ולדבריו לירן "הלכתי לשם נסעתי עם האופנוע שלי לבד..." (שורות 15 - 16). לדבריו, ראה את רון שמסר לו כי הוא מרגיש פגוע מהתייחסות לירן ומשיב 2 "והוא הבטיח שהוא יתנקם בנו ובגלל זה הוא נעלם" (שורה 20). בין היתר מסר כי את משיב 2 ראה פעם אחרונה "לפני חודש לא זוכר בדיוק" ואף לא זוכר היכן זה היה. (שורות 25 - 28). לירן לא זכר אם היה בקשר עם רון במהלך חודש מאי (שורות 39 - 40). לדבריו, הפגישה עם רון היתה בצפון "באיזה מושב". בהמשך אישר כי מדובר ברמות נפתלי (שורות 41 - 46) וזה היה "בין חודש לארבעה חודשים" (שורה 44). כמו כן אישר כי הגיע לשם באופנוע "ימאהה טימקס שחור" (שורות 47 - 48). יוער כי בניגוד להכחשת משיב 2, גרסתו של לירן תואמת את גרסתו של רון, וכן את גרסת דודתו של רון, אשר - כעולה **ממוצג 15** - זיהתה בודאות את משיב 2 שהגיע אליהם לצפון, לפני שלושה חודשים בערך.

לירן אמר שהוא מכיר את תנעמי מהיישוב "שלום שלום", אינו זוכר מתי ראה אותו לאחרונה, אינו זוכר מתי ראה בפעם האחרונה את משיב 1, לא זוכר את הזמן שמשיב 2 נעצר, לא זוכר מתי היה בקרני שומרון לאחרונה (שורות 49 - 66). לדבריו, יש לו רק "אופנוע וזהו" (שורות 126 - 127), אבל משנשאל אם נסע בחודשים האחרונים בכלי תחבורה אחר, השיב: "יכול להיות" (שורות 128 - 129), והוסיף שיש לו רשיון, אך אינו זוכר באיזה רכב נסע. משנשאל האם על יונדאי, השיב "יכול להיות" (שורות 130 - 135). בין היתר טען שאינו זוכר אם נכח במפגש בין תנעמי למשיב 1 לפני 4 חודשים (שורות 145 - 146). משנשאל אם קיבל רימון באותו מפגש השיב "בחיים שלי לא ראיתי דבר כזה ואני אפילו לא יודע איך זה נראה" (שורות 147 - 148). לגבי הביקור ברמות נפתלי, אינו זוכר מה היה עם רון (שורות 151 - 152). לדבריו, הוא היה לבד ואשר לרון - לדבריו "היה איתו חבר לא יודע לא זוכר" (שורות 153 - 154).

לירן טען עוד כי אינו זוכר אם היה בבית של משיב 2 ביום מעצרו, אינו זוכר אם שוחח עם משיב 1 ביום שבת האחרון טרם מעצרו, (שורות 157 - 162), הכחיש מעורבות בזריקת הבקת"ב לביתו של רון, אינו זוכר היכן היה או האם היה בבית משיב 2 (שורות 171 - 174). משצוין בפניו כי מדובר בסך הכל בעשרה ימים, השיב כי בכל זאת אינו זוכר, ומשנשאל איך זה שזכר מפגש וארוע עם רון מלפני 4 חודשים, השיב כי זכר את המפגש מאחר שרון היה פגוע ואיים עליו שינקום (שורות 175 - 180). לדברי לירן, הוא אינו יודע מי אמר לו היכן רון נמצא, אינו זוכר היכן היה או מה עשה בימים האחרונים (שורות 181 - 189).

כשנאמר לו כי "יש עד הטוען כי אתה קיבלת רימון מנתנאל דדון" השיב: "בחיים שלי לא קיבלתי אמצעי לחימה מאף אחד זה משהו שבחיים לא התעסקתי, אני נגד הדברים הללו" (שורות 190 - 191). משצוין בפניו כי יש עד נוסף שראה אותו עם היונדאי ועם משיב 1 ליד ביתו של משיב 2, כשיש למשיב 1 רימונים, השיב "אני לא קיבלתי מאף אחד רימון בחיים". משנשאל אם יש לו יונדאי, אישר, בניגוד לאמירתו הקודמת, "יונדאי אקסנט" (שורות 194 - 195). משנשאל מדוע לא אמר שיש לו כזו השיב: "אני לא ידעתי על איזה יונדאי אתה מדבר ושאלתי אותך ולא רצית להגיד לי" (שורות 196 - 197). משנשאל אם יש או אין יונדאי, השיב: "אני לא זוכר אם עשיתי העברת בעלות", אך אישר כי נסע בה, אך לא זוכר באיזה חודשים (שורות 198 - 203). משנשאל "האם היתה פגישה עם נתנאל ותנעמי ליד הבית של שלומי אי פעם שאתה ברכב היונדאי", השיב: "לא זוכר אם היתה פגישה כזאת אבל רימון בחיים לא קיבלתי כי אני יודע איך זה נראה" (שורות 206 - 207). כשנאמר לו כי תנעמי טוען "שאתה ונתנאל שוחחתם על רימון מהי תגובתך" השיב לגבי תנעמי "שהוא שקרן ויבוא יגיד לי בפנים" (שורות 208 - 209). בשלב זה ביקש לשמור על זכות השתיקה, וכך עשה ביחס לכל השאלות שנשאל.

בהודעה נוספת של לירן מיום 8.11.15, 10:00 שב והצהיר כי הוא שומר על זכות השתיקה, בגלל "הצערות והלחץ שהפעלת עלי" (שורות 10 - 12). הוא שתק משנשאל על אודות מפגש בינו לבין משיב 1 שבו נכח תנעמי. כך גם ביחס לקבלת רימון לידי. הוא הביע הסכמה לעימות עם תנעמי וכן עם הגב' בוצר "רוצה שיבואו ויגידו לי בפנים" (שורות 18 - 24). לירן שתק ביחס לאפשרות שקיבל רימון באותו מעמד שבו שוחח עם משיב 1 ליד ביתו של משיב 2. מכאן ואילך, שתק ביחס לכל השאלות שנשאל לעניין קבלת הרימון, בנוגע להיותו לבד בנסיעה לרמות נפתלי, באשר להיותו עם משיב 2 בנסיעה לשם, לגבי רכישת רימון, בנוגע להמצאות הטלפון הנייד שלו, ועוד. משהוצגו לו תמונות שלפיהן נראה כי הוא היה בבית משיב 2 ביום המעצר, שב ושתק.

26. לירן הדגיש כי הגיע לצפון לבד והרחיק עצמו מקשר עם משיב 2, והוא לא זכר מתי היה עימו בקשר או ראה אותו, הכל - בניגוד לראיות. הוא הרחיק עצמו מקשר עם משיב 1, ולא אמר אמת ביחס לבעלותו על מכונית יונדאי (שנזכרה בגרסת רון כמכונית שבה בוצעה לכאורה עסקה סחר באמל"ח). חקירתו משמשת כחיזוק לגרסת רון בכל הקשור לביקור בצפון ולמטרה העומדת מאחורי אותו ביקור (הרימונים), וזאת בניגוד לנטען על ידי לירן ועל ידי משיב 2. יש לזכור גם כי נמצא חיזוק נוסף לגרסת רון בנוגע למכירה ממשיב 1 ללירן, בדמות ההובלה שביצע תנעמי עם השוטרים. הוא הוביל אותם למקום שבו לדבריו היתה הפגישה בין משיב 1 ללירן. בהמשך ובסמוך לביתו של משיב 2 הצביע תנעמי מתוך הרכב לעבר סמטה קטנה, כשדבריו משיב 1 ולירן הלכו הצידה לאותו מקום.

הודעות עמרי רוזנצוויג:

27. כזכור, על פי כתב האישום, סמוך לאחר מכירת הרימון ללירן על ידי משיב 1, מכר משיב 2 רימון הלם לאחר, תמורת סמים מסוג גראס, בשווי 600 ₪, ורון הביא רימון מהחורשה ושם אותו ברכבו של האחר. אותו אחר הוא עמרי רוזנצוויג.

מהודעת עמרי רוזנצוויג מיום 2.11.15, 09:04 (מוצג 27) עולה, כי הוא מכיר את משיב 2 מהסביבה, "לא חברים" (שורות 5 - 6), וכך גם ביחס לרון (שורה 8). לדבריו אינו בקשר עם משיב 2 מאז מעצרו. עם רון שוחח פעם מאז מעצרו של רון (שורות 9 - 12). לדבריו ברשותו "יונדאי אלנטרה לבנה" (שורות 18 - 19). עמרי הכחיש כי קנה רימונים ממשיב 2 וכי רון העמיס לו אותם ברכבו. (שורות 20 - 21). משנשאל "האם יש לך כפפות דיאדורה בבית" השיב "אז תבוא תבדוק לי האוטו". (שורות 29 - 30). משנשאל "אתה בטוח שלא נמצא ברשותך כפפות?" השיב "דיאדורה אין מצב" (שורות 31 - 32). עמרי שב והכחיש קבלת רימונים מרון. (שורות 37 - 38). הוא ציין שהוא מוכן לחיפוש בביתו וצר לו על ההאשמות נגדו (שורות 39 - 40).

על פי דוח עימות מיום 2.11.15, 13:30 בין רון אב גיא לבין עמרי רוזנצוויג (מוצג 80) רון מסר כי הוא מכיר את עמרי מהבית של שלומי (שורה 2) ואף עמרי אישר כי הוא מכיר את רון (שורה 4). לדברי רון, הוא ביקר את עמרי בביתו "בחודש מאי השנה" (שורות 5 - 6). לדברי עמרי, לא עשה כל רע לרון (שורה 13-14). מכאן שלא עלה שיש לרון מניע כלשהו להפליל את עמרי. רון נשאל מה הקשר של עמרי לרימונים ומוסר בתגובה "קיבלתי פעם הוראה משלומי להסים [כך במקור] לעמרי רוזנצוויג המכונה עמוס את הרימונים בתא המטען של הרכב שלו רכב יונדאי ואני השארתי אותם שם בצד ימין בפגש [תא המטען - מ.ב.נ] ועוד השארתי לו את הכפפות שיהיה לו ואחרי זה הוא החזיר לי אותם" (שורות 15 - 18). לדברי רון, הוא שם לעמרי במכוניתו "2 רימוני הלם ארוכים קצת בצבע ירוק עם ניילון נצמד" (שורות 19 - 20). עמרי הכחיש את הדברים וטען לעומת רון כי לא עשה לו רע ושאל למה משרבבו לדברים אלה, ורון השיב "אתה קרוב פה הבן אדם מלכלך עליך ואתה לא מבין את זה" (שורות 21 - 24).

28. **לסיכום**, עמרי מרחיק עצמו מקשר עם משיב 2, ומכחיש את ארוע רכישת הרימונים ממשיב 2, וזאת בניגוד לגרסת רון, שבהודעותיו - כמו גם בעימות - עמד על גרסתו ביחס לארוע שבמהלכו העמיס רימונים במכוניתו של עמרי, לפי הוראת משיב 2. עם זאת, ביחס לחלקו של משיב 2 בסחר, ראוי לציין שרון נשאל בחקירתו מיום 29.10.15 (מוצג 20) "ראית העברה של כסף באחד מהארועים?" והוא השיב "לא ראיתי העברה של כסף אני יודע שאחרי זה התארן עם שלומי בסמים בגראס" (שורות 165 - 166).

עוד ראוי לציין, שנגד עמרי לא הוגש כתב אישום בגין רכישת רימונים, והוא אף לא הוזכר בשמו בכתב האישום. ב"כ משיב 2 טען לאכיפה בררנית בהקשר זה ולטענת ב"כ המבקשת, הדבר נובע מהיעדר דבר לחיזוק נגד עמרי בעניין זה.

סיכום הראיות לגבי משיב 1

29. הראיות המפלילות את משיב 1 כוללות את הודעותיהם של רון ותנעמי, והעימותים שנעשו בהשתתפותם. ראיות אלה מבססות לכאורה את הטענות שלפיהן ברשות משיב 1 היו רימונים, הוא שיתף את תנעמי בכך שברשותו רימונים ושיתף את רון ותנעמי בכך שנגנבו ממנו רימונים. הודעותיו של תנעמי חיזקו את דבר קיומה של עסקה לסחר ברימון, שבה היו מעורבים משיב 1 ולירן, כשבהודעתו מיום 27.10.15 תאר מעמד כאמור, גם אם בחלק מהודעותיו ציין "יכול

להיות שעשו מכירה" או "לא שמתי לב ויתכן והלכו בצד". עדות תנעמי מהווה חיזוק לגרסת רון בכל הקשור למימוש למשיב 1.

30. להודעות והעיונות האמורים מצטרפים, כחיזוקים נוספים, המוצגים הבאים:

* **מוצגים 20 - 22:** מוצג 20 הוא דוח פעולה מיום 25.10.15 שעל פיו רון הוביל את השוטרים לשני מקומות מחבוא, משם הוצאה שקית צהובה ובה שלושה רימונים - שניים הולם, ואחד גז. במקום נוסף, הוצאו שני רימוני הולם. לדברי רון הוא גנב את כל הרימונים ממשיב 1 כשלושה חודשים קודם לכן, והחביאם שם. לדבריו משיב 2 ידע שהרימונים מוחבאים שם. מוצג 21 כולל תמונות מארוע תפיסת הרימונים, ומוצג 22 הוא דוח פעולה מהארוע. בסך הכל נתפסו 5 רימונים;

* **מוצגים 77, 79:** דוח הובלה והצבעה ודוח פעולה על מקום החבאת האמל"ח, על ידי רון בלווית שוטרים וכן חבלן, מיום 25.10.15. רון ציין באותו מעמד כי החביא בין 6 - 8 רימונים;

* **מוצג 94:** תמונות בנוגע למציאת הרימונים;

* **מוצג 98:** חוות דעת מומחה ביחס לרימונים שנמצאו בשטח (נשק בשימוש צה"ל);

* **מוצג 90:** דוח הובלה והצבעה מיום 3.11.15 על ידי רון. תחילה הצביע רון על מקום מחבואו "השיחים מול הבית של נתנאל" וכן הצביע על ביתו של משיב 1 והיכן שהתחבא בחצר של הבית ליד (בעת שארבו כדי לגנוב ממשיב 1 את הרימונים לפי הוראת משיב 2). אחר כך הצביע רון לכוון שבו עמדו תנעמי ולירן ליד השיחים, "למקום שבו היה סחר של רימונים... לרחוב האלון 25 זה הבית של שלומי מועלם. העסקה עם לירן היתה מול הבית ברכב יונדאי אני הייתי. והיתה עוד עסקה אני הבאתי את הרימונים מליד הטיילת ואז פתחתי את הפגש [הכוונה לתא המטען - מ.ב.נ] של עמרי רוזנצוויג ושמתי אותם". לדבריו תנעמי היה בעסקה עם לירן, ברכב יונדאי, מול הבית של שלומי;

* **מוצג 88:** מזכר השוטר דשקוטא"י שלפיו ביום 3.11.15 הגיעו חוקרים בלווית עדי תנעמי למקומות המוזכרים בעדותו. סמוך לביתו של משיב 1 הצביע על גינה/חורשה שממנה שמע לדבריו ממשיב 1 טענה כי שם היו רימונים שנגנבו ממנו. כן ציין שהמקום השתנה לאחר שהוספה גדר ברזל שלא היתה בעבר. בהמשך הוביל תנעמי את השוטרים למקום שבו היתה הפגישה בין משיב 1 ללירן אלחייק. בהמשך ובסמוך לביתו של משיב 2 הצביע תנעמי מתוך הרכב לעבר סמטה קטנה, כשלדבריו משיב 1 ולירן הלכו הצידה "להבנתו ביצעו שם עסקה אך לא ראה מה בדיוק היה שם". לאחר מכן ביקש תנעמי להגיע למקום שבו ראה רימון בידו של משיב 1, סמוך לביתו הישן של משיב 1 על ספסל שם ישבו, ומשיב 1 הראה לו את הרימון, שאז צעק עליו תנעמי והשניים עזבו את המקום.

* **מוצג 97:** מזכר השוטר דשקוטא"י מיום 3.11.15 בו הוא מציין את ההתאמה העולה מדוחות ביצוע ההובלה וההצבעה של רון ותנעמי "שניהם לקחו אותי לאותו מקום והצביעו לאותו מקום שבו היו הרימונים מאיפה שרון גנב אותם ואיפה שנתנאל חיפש את הרימונים ואמר שגנבו לו את הרמונים ושניהם לקחו אותי לכוון הבית של שלומי".

משיב 2: הראיות לגבי עבירת השיבוש

31. כזכור, למשיב 2 מיוחסת עבירה של שיבוש. אלה הראיות התומכות בנושא זה:

* **מוצג 58:** מזכר של חגי אקלר מיום 29.10.15, שלפיו רון מסר בחקירתו כי חושש לחייו, וכי בהובלת עצורים עם שותפיו לתיק אלה מאיימים עליו, ונאמר לו לשנות גרסתו. צוין כי הוא חושש גם מאנשים נוספים.

* **מוצג 70:** מזכר של רס"ב דרור קוזרו מיום 28.10.15, שלפיו, בעת שהוצא משיב 1 מבית המעצר של שב"ס בפ"ת, אמר לו משיב 2 שיגיד שהוא חולה, שיתעלף להם, שיגיד שהוא רוצה להתאבד, כדי שלא יצליחו לחקור אותו, להוציא ממנו משהו. הדברים נאמרו בנוכחות רב טפסר סוויד.

* **מוצג ללא מיספור (103?):** מזכר ללא תאריך מאת רס"ר דביר בובליל (התקבל ממנו ביום 4.11.15), בדבר שיחה בין עצורים ביום 29.10.15. עולה מהמזכר כי במהלך הסעת העצורים לחקירה החלו החשודים רון אב גיא ומשיב 2 מקללים אחד את השני, ובדרך אמר משיב 2 לרון שישנה את עדותו ולא יצחק עם החוקרים "ותגיד שלא היה שום דבר".

* **מוצג 91:** מזכר מיום 3.11.15, על אותו ארוע מיום 29.10.15. דביר בובליל מסר כי כל הנסיעה היו קללות בין הצדדים וכי שלומי מועלם ביקש מרון אבגיא לחזור מעדותו ולמסור גרסה אחרת וזאת מכיון ששלומי טען כי לא פתח עליו.

* **מוצג 99:** מזכר של שחר דשקוטאיי מיום 3.11.15, שעל פיו ביום 29.10.15, בעת שהוריד את משיב 2 לתא המעצר, צעק הלה לעבר משיב 1 "אל תדבר איתם תשמור על זכות השתיקה". משביקשו השוטר לחדול מכך, המשיך משיב 2 לצעוק מספר פעמים "נתנאל תשמור על זכות השתיקה". בהמשך, חרף בקשות השוטר והוצאת משיב 2 לחצר כדי להפריד בין השניים, המשיך משיב 2 בעמדו בחצר הטיולים לצעוק "נתנאל תשמור על זכות השתיקה".

32. משיב 2 הכחיש באופן גורף את עבירות השיבוש המיוחסות לו, הן עם רון, הן עם משיב 1.

סיכום הראיות לגבי משיב 2

33. דומה כי לגבי עבירת השיבוש, אין צורך להכביר מילים על אודות קיומן של ראיות לכאורה. למול הכחשות משיב 2 יש ראיות שמקורן בשוטרים שונים, וגם ברון, וברור כי לשלב הנוכחי קיימות ראיות לכאורה.

34. לגבי עבירות הנשק, ניתן להיווכח כי משיב 2 מרחיק עצמו מקשר עם משיב 1, בניגוד לראיות, ומרחיק עצמו מהמצאות ביחד עם משיב 1 ביום שבו נזרק הבקת"ב, בניגוד לעולה ממוצג 81. מצד שני, הוא מאשר את הקשר הקרוב עם לירן אלחייק (בניגוד ללירן, כפי שפורט לעיל). עם זאת, מכחיש את הנסיעה צפונה לרמות נפתלי, לפני חודשים ספורים, ביחד עם לירן באופנוע, לביקור אצל רון שעה ששהה אצל דודתו. זאת, בניגוד להודעות שפורטו לעיל, של רון ושל דודתו של רון, שזיהתה את משיב 2. משיב 2 אישר שנסע לצפון לפני כשנה, ברכב, יחד עם לירן. כזכור,

עמוד 24

גרסתו של רון היא שהנסיעה הייתה קשורה לפרשת הרימונים. משיב 2 גם הכחיש את השיחה שהתרחשה בביתו, ועליה העיד תנעמי, על אודות גניבת הרימונים ממשיב 1. הוא הכחיש כל קשר לרימונים (אך ידע שמדובר ברימונים צבאיים).

ניתן להיווכח, שקיימים חיזוקים להודעותיו של רון, גם בנוגע למשיב 2, בראיות עצמאיות או מפי עדים נוספים.

35. עם זאת, חשוב לשים לב לקיומן של ראיות, המלמדות בבירור על כך שרון ניסה להפליל את משיב 2.

מהודעת אלי פריזיט מיום 3.11.15, 09:20 עולה כי במהלך שיחה בינו לבין רון, ביום 19.10.15, ביקש רון עזרה ממנו ואף הציע לאלי עזרה בצורה חוקית לפעול נגד משיב 2. קיים בחומר תמליל של השיחה (שפוענח ביום 26.11.15 על ידי ענבר בודיק) התומך בדברים אלה. פריזיט הטיח ברון שהוא "חייל של שלומי". בתגובה לשאלה בעניין זה בחקירתו הבהיר אלי "אני מתכוון שאת כל העבודות המלוכלכות או חלקן עשה רון בשביל שלומי". כמו כן אישר את טענת רון שלפיה משיב 2 הכה את רון "מכות רצח" לפני כשנה, כי אשתו ראתה זאת, וכשהגיע שכן מהבניין וביקש לעזור לרון הוא ביקש שלא יתערב.

מהודעת מאיר דרשן מיום 1.11.15, 19:19 (מוצג 30), גיסו של משיב 2, עולה כי דרשן התקין את מצלמת האבטחה על הקרוואן שלו ביחד עם רון אב גיא ועם גיסו - משיב 2. משיב 2 הוא שביצע את החיבורים אך דרשן לא היה בטוח אם עשה כן באותו יום או יום אחרי. כזכור - רון טען שבאותו יום, לאחר ההתקנה, גנב את הרימונים ממשיב 1, לפי הוראת משיב 2. ואולם דרשן, ששהה עם רון בזמן הרלוונטי, לא זכר אם משיב 2 התקשר לרון בזמן ההתקנה. לדבריו, יתכן שמשיב 2 אמר לו "תעמיד את המצלמה. אני יחבר. אבל יכול להיות שהשיחה הזאת הייתה לפני כן" (שורות 13 - 15). אשר לשימוש ברימונים הכחיש דרשן מעורבות של משיב 2 ביחס לרימונים. כמו כן במסגרת ההודעה מסר דרשן דיסק, שבו ההקלטה של השיחה שהוזכרה לעיל, בין רון לפריזיט, שבה רון היה מוכן למסור מידע לפריזיט כדי להפליל את משיב 2. לדברי דרשן, צרב את הדיסק לבקשתו של משיב 2. משנשאל דרשן מה יש לרון לאיים על משיב 2, שהרי הוא מסתכן בכך כי משיב 2 יכול לפגוע בו בלי למצמץ, אישר דרשן "לא יודע מה להגיד על זה, הוא באמת יודע ששלומי יכול לפגוע בו אז אני לא יודע מה הוא ניסה להרויח מזה". לדבריו, משיב 2 לא הגיש תלונה במשטרה בגין הקלטת ונסיון ההפללה משום שנראה כי אינו סומך על המשטרה.

מהודעת המדובר שהיה עם משיב 1 בתא, מיום 27.10.15, 16:39 עולה שמשיב 1 סיפר לו שרון התקשר אליו וביקש ממנו לחבור אליו כדי לפגוע במשיב 2, ומשיב 1 סירב (שורות 15 - 16).

עד כאן סקירת הראיות.

המסגרת הנורמטיבית

36. המסגרת הנורמטיבית לדיונו ידועה היטב:

"בשלב ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים אין בית המשפט נדרש להכריע במהימנותן ומשקלן של

עמוד 25

הראיות. בדיקת חומר הראיות בשלב זה מוגבלת לבחינת קיומו של פוטנציאל ראיתי בראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוודן במהלך המשפט יבסס תשתית ראיתית להוכחת אשמת הנאשם מעבר לספק סביר (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 4306/09 **אבו ואסל נ' מדינת ישראל** (4.6.2009); בש"פ 2745/11 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (28.4.2011); בש"פ 2201/15 **זניד נ' מדינת ישראל** (5.5.2015)). עם זאת, הבחינה אינה בחינה טכנית בלבד, ובית המשפט לא יתעלם מסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, מקום שאלה מחלישות באופן משמעותי את התשתית הראיתית לכאורה (בש"פ 4692/06 **אלמוגרי נ' מדינת ישראל** (20.6.2006); בש"פ 18/16 **שמעון נ' מדינת ישראל** (13.1.2016)) "[ההדגשות הוספו - מ.ב.נ.]

בש"פ 31/16 **אלפניש נ' מדינת ישראל** [14.1.16] [עניין אלפניש], פסקה 11.

יישום במקרה דנן

37. במקרה שלפנינו, צודקים הסנגורים כי הודעותיו של רון, שמהוות נדבך מרכזי בראיות, אינן חפות מסתירות מהותיות, מהסוג שעל בית המשפט לתת דעתו לגביהן כבר עתה. כך, למשל, בנושא מספר הרימונים שהוסלקו או הועברו; כך למשל בשאלה אם משיב 2 ידע על אחד ממקומות המחבוא. גם השיחה התמוהה בין רון, לחוקר חגי אקלר, מיום 11.11.15 (שתועדה במזכר מיום 15.11.15, שלא קיבל סימון כמוצג), מעוררת תמיהה. לא ברור מאין לרון מספר הטלפון האישי של החוקר; לא ברור מה פשר האמירה "אחלה סיפור המצאת, אחלה סיפור המצאתי" ולא ברור מדוע בחר החוקר לנתק את השיחה לאחר דברים אלה; העלאת הדברים על הכתב רק כעבור 4 ימים מוזרה אף היא. דומה שמדובר בארוע שחייב דיווח מיידי לממונים; הדיסק (של ההקלטה, שנכתב כי צורף למזכר) לא נמצא בחומר שהוגש לבית המשפט.

38. חרף האמור, בכל הנוגע למשיב 1, הודעותיו של רון נתמכות בחיזוקים עצמאיים משמעותיים, עדויות וממצאים שונים, כפי שפורט בהרחבה לעיל, ולגבי העדים כולם - כזכור, אין בית המשפט נדרש בשלב זה לבדיקת מהימנותם.

לאילה יש להוסיף את שקריו של משיב 1, ואת בחירתו לשמור על זכות השתיקה החל משלב מסוים, אשר, כידוע, אינם יכולים להקים תשתית ראיתית, אך יש בכוחם לחזק את ה"יש" הראיתי ולחזק את התשתית הקיימת (בש"פ 3562/15 **בנמו נ' מדינת ישראל** [3.6.15], פסקאות 14 - 15).

מכאן שאני מוצאת כי קמה תשתית של ראיות לכאורה בנוגע למשיב 1, ולאור המארג הכולל - גם אם התשתית אינה בעוצמה מירבית, לא מצאתי שיש בה חולשה.

39. אשר למעורבותו של משיב 2 בעבירות הנשק, המצב יותר מורכב, מאחר שבעניינו, לסתירות בגרסאותיו של רון מצטרפות הראיות המצביעות בבירור על כך שרון ביקש להפלילו. נוסף על כך, החיזוקים החיצוניים נוגעים בחלקם לארועים שהם אמנם רלוונטיים, אך אינם חלק מכתב האישום, כגון דבריו שלא היה עם משיב 1 ביום של זריקת בקבוק התבערה (בניגוד למה שנצפה בסרטון), כגון הכחשתו את השיחה על גניבת הרימונים ממשיב 1 (בניגוד לעדות תנעמי, המחזקת את עדותו של רון), כגון הסתירה בין עדותו לעדותה של שרה אשכנזי (המחזקת את עדותו של רון עצמו) בנוגע לנסיעה לרמות נפתלי.

חרף האמור, קיימת תשתית של ראיות לכאורה, גם אם חלשה יותר מזו שעומדת לחובת משיב 1. משיב 2 שיקר גם בעניינים מהותיים, כגון מידת היכרותו עם משיב 1. הראיות המחזקות, גם אם אינן באופן ישיר בלב המחלוקת, מחזקות את פרשנותו של רון לדברים. כך, למשל, רון טען שמשיב 2 "ביקר" אותו בצפון עם לירן כדי לדרוש את הרימונים שנעלמו, ואם משיב 2 ולירן מכחישים את עצם הנסיעה (שהוכחה גם בעדותה של שרה אשכנזי), ולא נותנים הסבר ל"ביקור" אצל רון, נותרנו עם ההסבר של רון, שקושר את משיב 2 לכל נושא הרימונים.

40. אשר למעורבותו בעבירות השיבוש - קיימת, כאמור, תשתית ברורה של ראיות לכאורה. חשוב לציין, כי עצם ביצוע עבירות השיבוש, לכאורה, מחזק את הראיות גם לגבי אישומי הנשק, שכן מי שאין לו מה להסתיר, אין לו מה לשבש ואין לו מה לשכנע אחרים שלא למסור גרסה.

מכאן שאני מוצאת כי קמה תשתית של ראיות לכאורה בנוגע למשיב 2, אלא שבנוגע לאישום הראשון (עבירות הנשק), מצאתי שיש בה חולשה ממשית.

41. אשר לטענת האכיפה הבררנית, בנוגע לכך שלא הוגש כתב אישום נגד עמרי רוזנצוויג: כידוע,

"ככלל, אין מקום לבחון טענה של 'אכיפה בררנית' במסגרת הליך של מעצר עד תום ההליכים. דרך המלך להעלאת טענה כזו עוברת בהליך העיקרי, אם כי אין לשלול את העלאתה במסגרת הליך העיון החוזר בהחלטת המעצר (בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מדינת ישראל (14.10.2012))" [ההדגשה הוספה - מ.ב.נ.]

עניין אלפיניש הנ"ל, פסקה 15 וכן בש"פ 7883/15 נחום נ' מדינת ישראל [30.11.15], פסקה 7.

עילת מעצר

42. אין צורך להכביר מילים על אודות קיומה של עילת מעצר בעבירות נשק, בכלל, וסחר בנשק, בפרט: עבירות נשק מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, זאת מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. חרף האמור, בתי המשפט יצרו בפסיקותיהם הבחנות בין סוגי עבירות הנשק, והתייחסו בכל מקרה גם לטיב הנאשם המסוים שנדון. כך, בבש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל [10.3.11], בפסקה 8, קבע בית המשפט, תוך אימוץ הלכת אבו מוך:

"בב"ש 625/82 אבו מוך נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(3) 668, 671 (1982) סיווג בית המשפט את עבירות הנשק לפי חומרתן מן הכבד אל הקל: החל בעבירות נשק שנועדו לפגוע בבטחון המדינה או הציבור; דרך עבירות נשק לשם ביצוע עבירות פליליות חמורות; החזקת נשק לעת מצוא לפעילות פלילית בעתיד; צבירת נשק על ידי קבוצה מסוימת במטרה לחזק את כוחה כנגד יריבותיה; הגנה עצמית או לצורך הגנה על ציבור או משפחה; החזקה לצורך ספורט, ציד או שעשוע; וכלה בהחזקה כמזכרת והחזקה ללא חידוש רישיון (ראו גם בש"פ 6065/10 מדינת ישראל נ' פאיד (לא פורסם, 25.8.2010). מאחר ש'נשק ופשע הם אחים תאומים'. החוטא בעבירות נשק מעורר חשד כבד באשר למטרת הנשק' (בש"פ 4850/08 אבו הניה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.6.2008) (להלן: עניין הניה), החשוד או הנאשם יכולים לסתור את החשד לגבי מטרת הנשק, אך בשתיקתם הם מותירים את החשד בעינו".

באותו מקרה, חרף מסקנת בית המשפט כי מעשי העורר היו צריכים להוביל למסקנה שיש לעצרו, המשיך בית המשפט ובחן האם החלופה המסוימת שהוצעה יכולה לאפשר קיום החריג בעבירות נשק, קרי: שחרור. ואכן, בית המשפט מצא שאביו של העורר שם, שהיה בעל תפקיד בכיר במערכת הבטחון והתחייב לפקח על בנו, מאפשר שחרורו לחלופה בפיקוח אותו אב.

בבש"פ 5334/11 **עבוד נ' מדינת ישראל** [7.8.11] נקבע שמעצר הוא הכלל, ושחרור - החריג. ואולם, לצד זאת נאמר:

9. "כידוע, עבירות מהסוג המיוחס לעוררים מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, זאת מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) **לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים)**, כך שנקודת המוצא היא מעצר, ואילו שחרור לחלופת מעצר הוא החריג (עניין **יחזקאל**, סעיף 9 והאסמכתאות שם). לשתיקה יש משקל גם לעניין המסוכנות, באשר הנאשם יכול לסתור את החשד לגבי מטרת הנשק אך בשתיקתו הוא מותיר את החשד בעינו (עניין **יחזקאל**, סעיפים 7-8). במקרה דנן, לא רק שחזקת המסוכנות לא נסתרה, אלא שמהשיחות עולה כי העוררים ידעו מה השימוש הצפוי ברימונים. עוד אציין כי לא כל עבירות הנשק זהות בחומרתן ובמסוכנותן, ואין דין החזקת נשק כדין סחר בנשק.

10. היעדר עבר פלילי, התנהגות נורמטיבית וחלופת מעצר בפיקוח מפקחים מהימנים - כל אלה יכולים להקלות עוקצה של מסוכנות גם בעבירות נשק. במקרה דנן, בהתחשב בטיב עבירת הנשק (ניסיון לסחר); בהתחשב בכך שהעוררים היו מודעים לכאורה למטרת הנשק; ובהתחשב בכך שלכאורה אין זו הפעם הראשונה בה העוררים היו מעורבים בעיסוקים מפוקפקים כגון דא - איני סבור כי יש בשחרור לחלופת מעצר כדי לאיין את מסוכנותם."

43. יותר מכך: אף כאשר מדובר ב**סחר בנשק**, בעבירה בודדת של אדם נעדר עבר פלילי, קבע בית המשפט העליון כי יש חובה לבדוק חלופת מעצר:

"הגם שהעורר נעדר עבר פלילי, כידוע, עבירות בנשק ובפרט עבירות של סחר בנשק, מקימות חזקת מסוכנות כשלעצמן, בהתאם להוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(2) **לחוק המעצרים**. ואולם, אין בקיומה של המסוכנות האמורה כדי להצדיק את מעצרו של העורר עד לתום ההליכים בעניינו במידה שניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר. אמנם בעבירות נשק הכלל הוא כי אך במקרים חריגים ניתן יהיה לשלול את חזקת המסוכנות הסטטוטורית תחת חלופת מעצר [ראו והשוו: בבש"פ 3577/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (25.5.2014)], אלא שלנוכח עברו הנקי של העורר ולנוכח העובדה שכתב האישום מייחס לו עסקה יחידה של סחר בנשק - שאין להקל ראש בה כלל וכלל - לגביה נטען כי היא היתה מעידה חד-פעמית, שאינה משקפת את אורח חייו הנורמטיבי, סבורני כי יש לאפשר לעורר לנסות ולסתור את חזקת המסוכנות, ולהורות לשירות המבחן לבחון באופן פרטני האם עשויה תכלית המעצר להיות מושגת בדרך של שחרור העורר לחלופת מעצר שדי בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו [ראו למשל: בבש"פ 3391/13 **עוידה נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (20.5.2013)]."

בבש"פ 1746/15 **מאני נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 [16.3.15]

44. כידוע, על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר:

"...קיימת מקבילית כוחות בין עוצמתה של עילת המעצר לבין מידת נכונותו של בית המשפט לשקול חלופת מעצר (ראו, לדוגמה, החלטותיו של השופט י' דנציגר בבש"פ 3572/14 **ירון כהן נ' מדינת ישראל** (29.5.2014); בבש"פ 3484/14 **מדינת ישראל נ' אלון חיימוב** (22.5.2014)). ודוק: יש להבחין בין

עוצמתה של עילת המעצר במקבילית הכוחות לבין עוצמתן של הראיות לכאורה במקבילית הכוחות (להבחנה בין השתיים ראו החלטתו של השופט י' דנציגר בבש"פ 6695/14 **עמרם גריב נ' מדינת ישראל** (12.10.2014)). כאשר בעוצמת העילה עסקינן, הכוונה למסוכנות הנשקפת מן הנאשם או החשש להימלטות מן הדין ולשיבוש הליכי המשפט, וכאשר בעוצמת הראיות עסקינן, הרי ש"ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר" (עניין **דסוקי** פס' 27; בבש"פ 3526/13 **כאל נ' מדינת ישראל** בפסקה 7 (27.5.2013); בבש"פ 6573/13 **מדינת ישראל נ' אביתר** פסקאות 16-17 (10.10.2013); בבש"פ 7873/13 **מדינת ישראל נ' עליא זועבי** (21.11.2013); בבש"פ 2998/14 **שומי איסאקוב נ' מדינת ישראל** (8.5.2014); בבש"פ 6424/14 גואטה נ' מדינת ישראל (6.10.2014); בבש"פ 3774/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.6.2015)).

להבחנה בין עוצמת עילת המסוכנות לבין עוצמת הראיות יש נפקות לתוצאה הסופית. כך, יכול ובית המשפט יגיע למסקנה כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות, אך למרות זאת יורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, נוכח מידת מסוכנותו של העורר כפי שמשתקפת מהמעשה והעושה (השוו התוצאה אליה הגיע השופט א' שהם בבש"פ 5109/15 **מיכאל ביטון נ' מדינת ישראל** בפס' 11 (30.7.2015), שם הורה על מעצרו עד לתום ההליכים של הנאשם תוך איזון "בין עוצמתן הלא-גבוהה של הראיות" מול מידת מסוכנותו של העורר). אמור מעתה כי על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר".

בש"פ 6722/15 **ניג'ם נ' מדינת ישראל** [26.10.15] [עניין **ניג'ם**], פסקה 10.

45. אמרנו, אפוא, כי לגבי שני המשיבים קיימת עילת מעצר ברורה, של מסוכנות. לגבי משיב 2 קמה עילה נוספת, נוכח עבירות השיבוש המיוחסות לו.

עוד קבעתי, כי נגד משיב 1 קיימות ראיות לכאורה, שאין בהן חולשה, ואילו נגד משיב 2, בכל הקשור בעבירות הנשק (להבדיל מעבירות השיבוש), קיימות ראיות לכאורה, אך יש חולשה ממשית במארג הראיות נגדו.

לאור אלה, הוריתי על שליחתם של שני המשיבים לקבלת תסקיר משירות המבחן ובעזרת התסקירים, לכשיתקבלו, אוכל להשלים את התמונה הנדרשת על מנת להחליט האם ניתן, במקרה דנן, להסתפק בחלופה שאינה מעצר מאחורי סורג ובריח.

עם זאת, יש לזכור כי גם כאשר בית המשפט קובע שיש חולשה במארג הראיות לכאורה, אין הדבר מוביל, בהכרח, להחלטה שיש להעדיף חלופה על פני מעצר מאחורי סורג ובריח. עוצמת הראיות משפיעה, כידוע, במסגרת "מקבילית הכוחות" על נכונותו של בית המשפט להעדיף חלופה ו"ככל שעוצמת הראיות חלשה יותר כך תגדל הנכונות לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר, ולהיפך" (בש"פ 3562/15 **בנמו נ' מדינת ישראל** [3.6.15]). ואולם עוצמת הראיות אינה אלא אחת משלוש צלעות המשולש, כפי שנאמר בעניין **ניג'ם** הנ"ל. בבש"פ 5109/15 **ביטון נ' מדינת ישראל** [30.7.15], פסקה 11 הובהר: "עניינו של העורר מצריך, אפוא, מלאכת איזון בין עוצמתן הלא-גבוהה של הראיות לכאורה נגדו ..., ואיכותה של חלופת המעצר בעניינו של העורר, מחד גיסא; לבין מידת מסוכנותו של העורר כעולה מכתב האישום, מתסקיר שירות המבחן, ומעברו המכביד, מאידך גיסא".

בדין הקרוב תבחן שאלה זו.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ו, 01 פברואר 2016, בנוכחות הצדדים.